

Ikke under loven, men under nåden!

Rom 6:14

14 For synden skal ikke få herske over dere, for dere er ikke under loven, men under nåden.

Da jeg var rundt 9-10 år gammel var det en dag jeg hadde gjort noe som førte til at jeg var veldig skuffet over meg selv. Jeg husker ikke helt konkret hva det var, men det var ikke en stor ting og det hadde noe med min oppførsel overfor mine foreldre å gjøre.

Mine foreldre hadde dratt bort, og jeg gråt i flere timer til de kom tilbake. Da foreldrene mine kom hjem, sa jeg gråtende: "Jeg skal aldri mer skuffet dere eller si imot dere igjen! Jeg skal gjøre alt det dere ber meg om og jeg skal alltid være lydige mot dere!"

Tror du jeg har klart å holde dette løfte? Siden jeg var 9-10 år så har jeg aldri skuffet mine foreldre, vært lydige mot dem i alt, aldri sagt dem imot og elsket dem av hele mitt hjerte?

Åndelig sett prøvde jeg å gjøre det samme overfor Gud, selv da jeg hadde blitt voksen. Jeg gjorde løfter til Gud som: Jeg skal lese mer i Bibelen, nå skal jeg ikke falle i synd lenger, jeg skal alltid følge Guds stemme og vilje og alltid være lydige mot ham. Jeg skal virkelig prøve og elske ham av hele mitt hjerte og av hele min sjel, og av alt det jeg har og er. Jeg skal nå leve hundre prosent for Gud! Jeg skal vitne mer, jeg skal faste mer, jeg skal elske andre mer!

Ofte gjorde jeg slike løfter på festivaler, seminarer eller vekkelsemøter eller så kalte innvielsesmøter. Jeg gjorde det også på noen bibelskoler jeg gikk på.

Noen ganger synes at jeg fikk det til ganske bra, spesielt like etter en festival eller under en bibelskole, og jeg føle nesten litt stolt av meg selv, og kunne se litt ned på andre som ikke fikk til kristenlivet like bra som meg.

Men i stor grad følte jeg allikevel at jeg aldri ba nok, leste nok i Bibelen og var frimodig nok.

Hvis jeg ba fem minutter hver dag, følte jeg at jeg burde ha bedt ti. Hvis jeg ba en time, følte jeg at jeg burde ha bedt to. Uansett hva jeg gjorde følte jeg at jeg burde ha gjort det bedre.

Jeg husker en tid der jeg alltid passet nøye på å be fadervår før jeg gikk å la meg, dette var også mens jeg var et barn. Det skjedde jo selvfølgelig at jeg glemte det, og da fikk jeg masse fordømmelse. Det hendte jeg våknet midt på natten og kom på at jeg ikke hadde bedt, da skyndte jeg meg å be fadervår i halvsøvnen, og kunne legge meg å sove med god samvittighet igjen. Jeg prøvde så god jeg kunne tilfredsstillte Gud, men jeg følte jeg aldri gjorde det bra nok eller det jeg gjorde aldri nådde helt opp til hans standard.

Jeg husker en gang jeg hadde gitt et løfte til Gud at jeg skulle faste i tyve dager, og virkelig innvie meg for Herren. Jeg ville vise min hengivelse til ham og «rense meg» for mine synde vaner, men så klarte jeg «bare» å faste i litt over ti dager, og jeg følte jeg ikke hadde oppnådd så mye og innviet meg og rensset meg slik jeg burde.

Jeg husker jeg prøvde å finne synd i mitt liv under fasten som jeg måtte omvende meg fra, helt fra da jeg var liten, og jeg fant stadig noe, selv bare små ting, og jeg gav litt opp etterhvert.

Da jeg måtte bryte fasten var jeg så skuffet over meg selv. Jeg nådde ikke opp til løfte jeg hadde gitt til meg selv og Gud. Dette fordømte meg. Jeg falt inn i gamle synde vaner, og som igjen førte meg inn i depresjon.

Jeg vet ikke om du kjenner deg igjen i dette? Men dette er å leve under loven! Og du er ikke kalt til å leve der. Du er kalt til frihet!

Gal 5:1

Stå derfor fast i den frihet som Kristus har frigjort oss til, og la dere ikke nok en gang binde under trelldommens åk.

Hvis du leser sammenhengen i Galaterbrevet så er trelldommens åk det samme som loven.

Hva er loviskhet?

I denne undervisningen så vil jeg bruke ordet loven, loviskhet og lovisk, og kanskje ikke alle er klar over hva dette vil si?

Det går an å definere loviskhet på denne måten: Menneskers forsøk på bli verdige nok for Gud, og det handler om å følge bud å regler for å bli akseptert og elsket av Gud eller mennesker.

Det handler også om hva du må gjøre for Gud, og ikke hva han har gjort for deg. Fokuset er på hva du må gjøre.

Eller det kan handle om å prøve å tilfredsstillte ham på en eller annen måte; få han til å bli fornøyd med oss og vår oppførsel.

Et diskutert tema

Dette teamet om nåden og loven er kanskje et av de temaene som jeg har hatt mest diskusjon rundt. Jeg tror ikke dette er helt tilfeldig, for mange av Paulus sine brev handler om dette, og de var kontroversielle for mange religiøse på hans tid. Selv Jesus møtte stor motstand på dette området og emne blant annet som gjennom fariseerne. Han ble til og med korsfestet på grunn av det.

Da Paulus forkynte at vi ikke lenger var under loven, ble han blant annet beskyldt for å oppmuntret til at vi kan gå ut å synde så mye vi vil, og han må blant annet understreke at det ikke er hva han mener i brevet til Romerne (Rom 6:1-2 og 15).

Av en eller annen grunn så kommer de samme beskyldningene opp når vi begynner å undervise om nåden. Jeg tror årsaken til dette er fordi vi er så lovisk programmert på så mange måter, så når vi hører om Guds ubetingede nåde og kjærlighet mot oss, så er min påstand at vi ikke alltid helt vet hvordan vi skal forholde oss til det.

Vi tenker ofte: Men det må jo være noe jeg må gjøre, det kan da ikke være helt uten betingelser. Jeg må da be og lese min Bibel. Jeg må da unngå hva som er galt og prøve så godt jeg kan å gjøre det som er godt og rett? Jeg må da gå i kirken eller menigheten, og jeg må da betale tienden.

Jeg vet ikke om du har hørt dette: Jesus har jo gitt sitt liv for meg, og gitt så mye for meg så jeg må jo gi Han noe tilbake. Vi tenker da kanskje tid, penger eller tjenester.

Kan jeg fortelle deg en sannhet: Jesus ønsker ikke nada, njet, null, nix, ikke i det hele tatt noe tilbake for det han har gjort for deg, for det ville legge til noe av det han allerede har gjort for deg.

Nå blir heldigvis ikke Jesus fornærmet, men det er en fornærmelse til Jesus hvis vi tror vi kan legge til noe av det han har gjort.

For et lovisk programmert sinn vil undervisning om ubetinget nåde høres ulogisk ut, og vi tenker at dette må være vranglære og farlig, for det vil gi mennesker en lisens til å synde. Hva kan da hindre oss fra å gå ut å leve som noen dyr og synde i vilden sky? Men hva med en ubetinget kjærlighet?

Nå er det også noen som tenker, når de hører dette budskapet om nåde, at de nå har en lisens til å synde så mye de vil, og synd vil ikke påvirke dem i det hele tatt, men de vil fort finne ut at dette ikke er tilfelle, og de ser fremdeles ikke at de lever under loven.

Synd vil straffe seg, men Gud vil aldri straffe deg for den lenger (for han har gjort det allerede!).

Det å synde vil straffe seg før eller siden, og den vil komme tilbake å bite deg i hælen.

Det er mange som har vært under loven så lenge at når de ser friheten i det å leve under nåden, så går de kanskje til det ekstreme og tenker at Gud bryr seg ikke om at jeg synder uansett, for han elsker meg jo allikevel.

Du har rette i at Gud elsker deg uansett, men han ønsker også å hjelpe deg til å bli fri syndens negative konsekvenser, og hindre deg i at du legger deg under for dens forbannelse igjen!

For synd vil fremdeles prøve å gjøre deg til dens slave igjen.

Så lenge du sitter fast i din synd så ligger du under dens forbannelser og makt, men Jesus har allerede vunnet seier over syndens makt, du trenger bare å se sannheten om det, og det vil gjøre deg fri!

Gud ønsker at du skal leve i Jesus sin seier, den seier han vant over synd og dens makt.

- Gud vil ikke straffe deg for din synd, men det vil straffe seg å synde, for synd er en dårlig ide.

Både den loviske og den liberale siden er lovisk fokusert, for de er fremdeles fokusert på hva som er rett og galt, hva de kan og ikke kan gjøre og hvor langt jeg kan gå før jeg ikke er en kristen også videre.

Gud ønsker at vi skal skifte fokus og ha fokuset på nåden, for det vil også ta hånd om vår oppførsel. Nåden vil styrke og hjelpe deg i å leve det kristne livet, den er ikke en unnskylding for å synde, ei heller noe vi må prøve å oppnå for Gud, for da hadde det ikke vært nåde.

Når du har gjort en synd, hva føler du da at du må gjøre for at Gud skal tilgi deg og akseptere deg igjen? Kanskje ser listen din slik ut: Jeg må først bekjenne min synd, jeg må be Gud tilgi meg, jeg må love å omvende meg og ikke gjøre det igjen, og jeg må helst la det gå noen dager før jeg nærmer meg Gud igjen, slik at han kan se at jeg virkelig mener alvor denne gangen.

Kan jeg igjen fortelle deg en sannhet: Gud aksepterte og tilgav deg din synd lenge før du begynte på denne listen. Nå sier jeg ikke at omvendelse eller erkjennelse av synd ikke er viktig, men Gud tilgav deg alle dine synder faktisk mens du enda var en synder (Rom 5:8). Han tilgav dem alle en gang for alle for rundt 2 000 år siden på et kors.

Da Jesus døde så sa han at det var ferdig (finished), eller fullbrakt, og alt var det, det er ikke noe du trenger å legge til.

Hva er egentlig synd?

Vi har snakket litt om synd, og vi vil snakke mer om den også, men hva er egentlig synd? Selve ordet synd har ofte en religiøs undertone som gjør at mange ikke ser synd for hva den er (dette er også et knep i fra vår sjelefiende, djevelen)

Mange tror at Gud er veldig opptatt av den, og at han vil dømme deg for hver synd du gjør, men jeg vil vise deg at dette ikke er sant.

Du kan kanskje heller si at synd er alt som er negativt for deg, og for andre rundt deg. De ikke-kristne ønsket også å bli fri fra syndens makt, men de bruker ikke ordet synd. Kanskje mer svakheter, tilbøyeligheter eller at vi gjøre gale ting fordi vi bare et noen velutviklede aper.

Synd er alt som vil skade deg å ta kontroll over deg. Selve ordet synd betyr: Bomme på målet.

Vi rett og slett bommer på sannheten og hva som faktisk er bra for oss (og andre).

Synd er også en skapning og en makt, og den er vår fiende!

Vil utdype mer!

I denne første delen av undervisningen har jeg vært innom en del ting allerede, i resten av denne undervisningen vil jeg utdype og forklare ting mer, og vi skal ennå mer se på at vi ikke er under loven, og jeg håper denne undervisningen kan få deg til å se sannheten og finne friheten som Jesus allerede kjøpte for oss, og som han ønsker at vi skal leve i. Ikke bare en gang i himmelen, men her og nå

Gud ønsker et forhold til deg!

Mange ser på sitt forhold til Gud som en kontrakt. En kontrakt som sier: Hvis du holder deg unna synd, hvis du følger mine ti bud, hvis du bare elsker meg av hele ditt hjerte, hvis du bare gjør godt mot din neste, da vil jeg elske deg. Men hvis du ikke holder denne kontrakten vil jeg ikke elske deg, jeg vil trekke mitt nærvær fra deg, ikke gi deg bønnesvar eller velsignelser, og jeg vil avvise deg, i hvertfall til du har omvendt deg.

Gud hadde aldri tenkt at vårt forhold til ham skulle være som en kontrakt, men den skulle være basert på et nært forhold til ham, som et kjærlighetsforhold.

Gud har aldri ønsket at vårt forhold til ham skulle være bygd på de ti bud eller lov. Det er heller slik at når vi har et godt forhold til Gud, når vi oppdager hans kjærlighet til oss, så vil vi holde budene uten at vi en gang trenger å anstrenge oss. Vi vil gjøre det helt ubevisst. Vi vil til og med elske Gud tilbake. Vi trenger ikke engang stress for å prøve å elske ham!

Er Gud en kosmisk dommer og politi?

I Norge er vi på mange måter blitt programmert til å tenke at Gud er veldig opptatt av om vi gjør synd eller ikke (hva som er rett og galt). Mange ser på Gud og den Hellige Ånd som en slags kosmisk politi, som passer på at vi gjør alt rett, eller prøver å finne ut og peke på alt som vi gjør galt.

Mange tenker han er en feilsøkene Gud som vil finne feil med deg, og du må passe godt på hva du gjør eller sier! For han ser deg og han blir litt sint, skuffet og dømmende hvis du skulle gjøre noe imot hans perfekte vilje.

«Pass deg lille øye hva du ser eller hånd hva du gjør, for vår fader OVER der han ser NED på sine her, så pass deg!»

Vet ikke om du har hørt denne barnesanger: Vær forsiktig lille øye hva du ser? Jeg mener denne sangen rett og slett er en forferdelig barnesang, og gir et veldig negativt bilde av Gud.

Jeg selv tenkte indirekte at Gud var mer som en slags kosmisk politi som passet på oss, slik at vi gjorde alt rett. Selv noe av undervisningen min for en del år tilbake kunne reflektere dette. Jeg underviste det selvfølgelig ikke akkurat slik, men det var kanskje litt av den følelsen jeg hadde, og som gjenspeilte seg av og til i min undervisning, og jeg tror mange kristne sitter med den samme følelsen.

Vi kan kanskje indirekte tenke at Gud står bak en sving med et syndometer som måler hvor høyt vi synder, og når vi overskrider den tiltatte syndekvoten, vil han inndra sin beskyttelse og nærvær, eller det kan til og med føre til at du mister frelsen, hvis overtredelsen er for høy.

Det spørsmålet jeg har fått mest gjennom sidene mine på nettet, er dette: Jeg begikk en bevisst synd, har jeg da mistet frelsen? De som har dette spørsmålet tenker indirekte slik jeg beskriver over, så jeg vet det er mange som har følelse av at Gud (eller Den Hellige Ånd) er en slags kosmisk politi.

Du kan si at jeg så litt på treenigheten som dette: Den Hellige Ånd var det kosmiske politiet, som passet på at vi ikke syndet, eller påpekte når vi syndet.

Gud var dommeren som skulle dømme meg når jeg hadde gjort noe galt, også hadde vi

Jesus som var min forsvarsadvokat som ville forsvare meg og stå imellom meg og Gud, slik at jeg ikke fikk en hard straff, som for eksempel å miste frelsen og gå evig fortapt.

Man kan kanskje få litt inntrykk av en Gud som en dommer og et kosmisk politi når man leser Det gamle testamentet, og når folk levde under loven. Dessverre er det mange som fremdeles tror at vi lever under loven, ofte litt ubevisst, og at Gud dømmer oss. Vi kan ofte sitte litt med denne følelsen av at Gud ikke vil ha fellesskap, gi oss bønnesvar, beskytte oss eller tilgi oss før vi har gjort opp for oss. Det kan kanskje handle om at vi må bekjenne alle våre synder, be og lese mer i Bibelen, bevise at vi har omvendt oss, føle seg fordømt og skamfull for en god stund over det vi har gjort også videre, før Gud kan ha fellesskap med oss igjen.

Et rettssystem eller et forhold?

Når vi tenker på Gud, er det ofte vi tenker på hans system som et rettsapparat, som igjen er bygd på et lovisk system, men hvis du studerer Bibelen vil du se at det er ikke slik den fremstiller vårt forhold til Gud. Faktisk går Paulus ganske sterkt imot denne loviske måten å tenke på i mange av sine brev. Ja det var en tid der loven gjaldt, og Gud dømte synd, men den tiden er over. Moses er død og vi er døde for dens lover.

Rom 7:4a (eBibelen – Guds Ord)

4 På samme måte, mine brødre, døde også dere bort fra loven ved Kristi legeme..

Bibelen og Jesus bruker dette bilde: vi er hans barn (Rom 8:15)! Bibelen er en relasjonell bok, den er ikke en bok med regler og bud om hvordan du burde leve, men den handler om et nært kjærlighetsforhold forhold med vår skaper og vår originale far, som er kjærligheten.

Det er alltid på dette området djevelen ønsker å komme inn og forvirre oss, han vil ikke at du skal ha et nært forhold med Gud, og lære ham å kjenne. Han vil ikke at du skal vite at Gud er en kjærlig far som ønsker over alt på denne jorden å hjelpe og beskytte deg! Djevelen vil ikke at du skal høre på hans kjærlige og milde stemme som alltid ønsker å lede deg bort fra alt som er ondt, som synd og dens makt.

Vi må skifte vårt fokus bort fra å tenke på Gud som en dommer og et kosmisk politi, til at han er en god far som høyt elsker sine barn, og vil dem det beste.

Skift perspektiv!

Ditt syn på Gud vil bli ganske annerledes hvis du klarer å se det gjennom dette perspektivet, og det var det jeg ikke helt klarte før. Jeg så deler av det, men noe av dette loviske systemet å tenke på var der, fordi den er rundt oss så mye, og det påvirker oss mer enn det vi tror.

Når du ser på Gud som en god far som vil beskytte og alltid hjelpe sine barn, vil du klare å se Gud på en helt ny måte. Som foreldre ønsker du alltid å beskytte og hjelpe barna dine, selv når de er ulydige og gjør gale ting.

Du kan be barnet ditt: Ikke gå ut på gata og lek, for det er biler der som kan skade deg. Du gjør dette fordi du ønsker å beskytte dem, men er det alltid de hører på deg? Mange ganger ikke, og gale ting kan skje på grunn av det. Men var det fordi du ikke ønsket å beskytte barnet ditt lenger, fordi de var ulydige? Var det fordi du ønsket å straffe dem? Jeg håper ikke det!! I så fall ville barnevernet straks banke på din dør.

Det tragiske er at mange tror Gud er slik.

Gud er på sammen måten som en god far: Han ønsker alltid å beskytte oss og hjelpe oss, men det er ikke alltid vi hører på hans råd og stemme.

Gud vi gjøre alt i sin makt for å beskytte og hjelpe oss, men det som gjør at han ikke alltid kommer til, er at vi har vår egen vilje og vi kan velge bort hans råd, eller det kan være vi rett og slett ikke har lært oss opp til å lytte til hans stemme.

De kristnes største frykt

Både i 1Joh 4:18 og i Rom 8:15 snakkes det om en frykt for straff eller en ånd som leder oss inn i frykt.

1 John 4:18 (eBibelen – Guds Ord)

18 Det er ingen frykt i kjærligheten. Men den fullkomne kjærligheten driver frykten ut, for frykten regner med straff.

Rom 8:15 (eBibelen – Guds Ord)

15 For dere fikk ikke trelldommens ånd, så dere igjen skulle bli ført inn i frykt, men dere fikk barnekårets Ånd, og i Ånden roper vi: "Abba, Far!"

Hva slags frykt er deg egentlig snakk om her?

Vi kan ofte snakke om bekymring, som er en form for frykt, eller frykt for hva fremtiden vil bringe. Vi kan kanskje ha fobier eller vaner som har sin rot i frykt.

Vi kan kanskje ha frykt for å komme for sent på jobben, forsove seg, frykt for hva vi spiser også videre. Vi kan ha frykt for sykdommer eller frykt for å stå foran ande mennesker å si noe, menneskefrykt.

Som kristne prøver vi å oppmuntre hverandre ved å si at vi trenger ikke å frykte! Det står til og med 356 ganger i Bibelen at vi ikke skal frykt (Det står mange ganger, men jeg har ikke klart å finne 356 forresten), det skulle være en for hver dag, sier noen, så derfor trenger vi ikke å frykte.

Jeg møter mange personer, eller får jeg respons fra nettsidene mine fra kristne som har en stor, stor frykt, selv om de kanskje ikke gjenkjenner den helt selv.

Skal jeg fortelle deg hva slags frykt dette er? De har en frykt for at Gud ikke vil høre deres bønner, beskytte dem, helbrede dem, tilgi dem, forsørge dem, eller det kan til og med være at de er redd for at de har mistet frelsen på grunn av en synd de har gjort, eller at de har ikke lest i Bibelen, gått kirken, bedt på en stund eller ikke vært lydige og fulgt hans perfekte vilje.

De har en frykt for at Gud er misfornøyd og at de ikke er til behag for ham, og at Gud vil på en aller annen måte avvise dem på grunn av dette.

Kan jeg fortelle deg en sannhet? Du har blitt løyet til! Du tror på en løgn om at du fremdeles lever under loven!

Det var denne frykten de levde under da loven kom ved Moses. De var alltid redde for at de ikke kunne strekke opp. De prøvde så godt de kunne å følge lovens bud, men de nådde aldri helt opp.

Noen trodde de hadde fått det til, at de klaret det ganske bra å følge loven, og de gjorde dette på full tid til og med, men så kom det en mann og sa: Deres rettferdighet må til og med overgå disse. Og det handlet ikke bare om at hor var å ligge med en som ikke er sin kone, men selv bare å tenke tanken på å ligge med en, var å bryte denne loven og få dødsstraff.

Videre fortsetter han med å si: Bare det å si til en person: Din dust, er å fortjener helvetes ild, og at vi burde kutte av oss hendene og plukke ut øynene, (og kanskje til og med tungen) for å unngå å gå fortapt. I tillegg så påstår denne mannen at han er Guds sønn, og at vi må være helt perfekte slik som Gud, hans far er perfekt.

Dette er jo umulig, det er jo umulig å holde denne loven. Det er jo umulig for oss å være til behag for Gud eller at han skal være fornøyd med oss på denne måten!

Men her er de gode nyhetene:

Joh1:17 (eBibelen – Guds Ord)

17 For loven ble gitt ved Moses, men nåden og sannheten kom ved Jesus Kristus.

Rom 6:14 (eBibelen – Guds Ord)

14 For synd skal ikke herske over dere, siden dere ikke er under lov, men under nåde.

Rom 8:3 (eBibelen – Guds Ord)

3 For det som var umulig for loven, fordi den var maktesløs på grunn av kjødet, det gjorde Gud ved å sende Sin egen Sønn i syndig kjøds lignelse og for syndens skyld: Han fordømte synden i kjødet,

- Gud er ikke fokusert på hva du har gjort, gjør eller ikke har gjort, men han vil at du skal oppdage hva Jesus har gjort for deg.

Hans fokus er ikke på hvor mange synder du har gjort idag, og om du har omvendt deg fra absolutt alle synder du har gjort siden du var tre år gammel, og han vil ikke tilgi deg før du har gjort det. Dette er å legge seg under loven igjen, og du er ikke under den lenger, det sier Paulus veldig klart! Du har blitt satt i frihet fra dens regime og tyranni.

For loven vil alltid fokusere på alt som er galt med deg, eller ting du ikke har gjort eller burde gjøre, den vil alltid bringe med seg frykt. Den vil alltid si: Du er ikke bra nok, du burde, du skulle. Den vil si: Om jeg bare... Om jeg bare ba nok, om jeg bare sluttet med denne synden, da vil Gud høre mine bønner, da er han fornøyd med meg og jeg er til behag for ham.

Det var denne frykten de levde under etter at loven kom ved Moses, og de så ikke sannheten som ville komme ved Jesus Kristus! De så ikke at nåden vil ta hånd om frykten om: Klarer jeg noen gang å nå opp, blir jeg noen gang rettferdig eller hellig nok? Eller: Er jeg til behag for Gud? Er jeg tilgitt?

Det er denne frykten Paulus tar opp i Rom 6 og 8, og der sier han rett ut og forteller dem: Dere er ikke under loven, dere er ikke under dens frykt. For Gud har ikke gitt oss fryktens ånd så vi igjen skulle være redde for om vi ikke skulle klare å nå opp ved loven, men han har nå gitt oss en ånd som gjør at vi frimodig kan ha et nært fellesskap med Gud, og vi kan kalle ham: Pappa! (Rom 8:15).

Han har til og med tilgitt oss alle våre synder og holder dem ikke opp imot oss (2Kor 5:19, Salme 103:3,10-13, Heb 9 og 10).

Jesus gjorde et offer for alle våre synder en gang for alle (Se Heb 9 og 10)!

Ef 4:32 (eBibelen – Guds Ord)

32 Og vær gode mot hverandre, vær ømhjertet og tilgi hverandre, slik Gud har tilgitt dere i Kristus.

Kol 2:13-15 (eBibelen – Guds Ord)

13 Og dere som var døde i deres overtredelser og uomskårne kjød, har Han gjort levende sammen med Ham. Og Han har tilgitt dere alle overtredelsene,

14 og Han slettet ut håndskriftet som stod imot oss med bud, det som vitnet imot oss. Og Han tok det bort, ved at Han naglet det til korset.

15 Han avvæpnet myndighetene og maktene, og vanæret dem offentlig da Han triumferte over dem på korset

Hvis du er redd for at Gud ikke har tilgitt deg, hva sier Paulus i vers 13 her? Han sier at han allerede har tilgitt oss, tilgitt oss hva? Jo alle våre overtredelser det vil si: synder! Når skjedde dette? Da du ble en kristen? Da du bekjente din synd? Da du angret på din synd? Eller du overbeviste Gud at du aldri skulle gjøre den gale tingen igjen.

Når ble skyldbrevet som fienden kunne fordømme oss med på grunn av vår synd tatt bort? Les hva det står her igjen: Han naglet det til korset. Når skjedde dette? Hver gang du har bekjent din synd? Nei han gjorde det for 2 000 år siden på et kors, en gang for alle. Jesus døde og tilregnet ikke deg din synd, han gjorde det en gang for alle. Han går ikke opp og ned av korset hver gang du synder, han gjorde det en gang for alle og for alltid.

Det betyr ikke at alle har mottatt tilgivelsen, det er fremdeles ditt valg. Men du trenger ikke å gå ned på dine knær, subbe deg bort til korset(eller frem til første benk) å be: Vær så, vær så snill tilgi meg igjen! Du kan bare si: Takk Gud for din tilgivelse og jeg kan bare velge å ta den imot i dag. Jeg kan igjen sette min lit til det Jesus allerede har gjort for meg.

Når det kommer til tilgivelse så tenker mange at det er noe jeg igjen må gjøre meg fortjent til å få. En grunn er at vi ofte tenker på vårt forhold til Gud, som vårt forhold til andre mennesker.

Det kan være mennesket du har såret, og som du har opplevd ikke vil snakke med deg før du har gjort opp for deg og bedt om tilgivelse. Er Gud slik?

Husker du fortellingen om den bortkommende sønnen i Lukas 15. Hadde faren noen krav til sin sønn når han kom tilbake? Måtte sønnen ramse opp alle sine synder, før faren kom han i møte? Og ikke minst: måtte han bevise for sin far at han virkelig hadde omvend seg før han kunne kalles sønn igjen?

Svarte på alle disse spørsmålene er faktisk: Nei! Sønnen trodde han måtte det, men faren hørte faktisk ikke en gang på sin sønns vær meg nådig og tilgi meg tale, han bare sa: Finn ringen, la oss feire for denne sønnen min var tapt, men han er nå funnet tilbake igjen. Han hadde funnet tilbake til sin fars hus, og det var det viktigste, og det var det som betydde noe for faren.

Frykt har med straff å gjøre

1Joh 4:17 sier også at frykten har med straff å gjøre. Når vi legger oss under loven ved å tro løgnen om at vi er under den, vil vi konstant ha en frykt for straff. En oversettelse på engelsk, King James, sier: *Fear has torment*. Frykt vil pine og plage deg.

For å ta praktiske eksempler på dette, og som du kanskje kan kjenne deg igjen i:

Hvis du er redd for at Gud ikke har behag i deg fordi du: Ikke leste Bibelen i dag, gjorde en synd du har gjort veldig ofte, latt være å gjøre noe som du burde ha gjort, ikke bedt på en stund eller ikke har bekjent alle dine synder, også videre så har du denne frykten for straff. Du er redd for at Gud vil på en eller annen måte avvise deg, fordi din oppførsel ikke var perfekt eller slik den burde være eller ha vært. Og da tror du at du lever fremdeles under loven.

Jeg har møtt på, og fått utallige e.poste (jeg får dem nesten ukentlig) av kristne som opplever seg pint og plaget (tormented) av disse tankene: «Er jeg til behag nok for Gud? Lever jeg hundre prosent overgitt? Har Gud tilgitt meg?» Og det har også ofte en forbindelse med at de har gjort en synd, og er redd for at de har begått den utilgivelige synd, som ikke kan bli tilgitt og at de kanskje har mistet frelsen.

Andre igjen er kanskje fremdeles plaget med frykte om de er bra nok for Gud eller ikke. De vet at de er på vei mot himmelen, men de har fortsatt frykt for at Gud ikke vil høre deres bønner, beskytte dem, forsørge dem, tilgi dem eller helbrede dem før alt er perfekt og før de har klart å leve hundre prosent for Gud. Men problemet er at dette er en umulighet, og dette er igjen å tro at du lever under loven. Dette vil bare frustrer deg og slite deg ut, og du er bare blitt lurt! Du er lurt til å tro at du lever under loven!

Gud har behag i deg fordi du er hans sønn eller hans datter, og fordi han skapte deg i sitt eget bilde! Gud forholder seg ikke til deg basert på lov og hva du har gjort og ikke har gjort, men han forholder seg til deg som en god far som har behag i sitt barn. Ikke fordi de oppfører seg perfekt, men fordi de er hans barn.

John 1:12 (eBibelen – Guds Ord)

12 Men så mange som tok imot Ham, dem gav Han retten til å bli Guds barn, dem som tror på Hans navn,

1 John 3:1 (eBibelen – Guds Ord)

1 Se hvilken kjærlighet Faderen har gitt oss, at vi skal kalles Guds barn!

Elsker jeg Gud nok?

En frykt i samme kategori som: Har Gud behag i meg? er: Elsker jeg Gud nok?

Et skriftsted som på sett og vis skremmer mange er det som Jesus siterer i blant annet Matteus: *Du skal elske din Gud av hele ditt hjerte, av hele din sjel, og av all din makt, og din neste som deg selv.* De ser på dette skriftstedet, og de prøver det så godt de kan, men innerst inne så vet de at de ikke hundre prosent vil klarer det, for i går så jeg litt for lenge på TV og brukte litt for lang tid på Facebook (kanskje jeg skulle ha en Facebook faste på et halvt år? Det vil sikkert hjelpe meg til å elske Gud mer!).

Det å elske Gud av hele sitt hjerte også videre summere det første budet. Så dette er helt klart siktet til loven.

5Mos 6:5 (eBibelen – Guds Ord)

5 Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, av hele din sjel, og av all din makt.

La oss gå til Matteus og se litt nærmere på det som Jesus sier der, og la oss også ta med Lukas:

Matt 22:35-40 (eBibelen – Guds Ord)

35 En av dem, en lovlærd, stilte Ham da et spørsmål for å prøve Ham, og sa:

36 "Mester, hva er det største budet i loven?"

37 Jesus sa til ham: "Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, og av hele din sjel, og av all din forstand.

38 Dette er det første og største budet.

39 Men et annet er like stort: Du skal elske din neste som deg selv.

40 Hele loven og profetene henger på disse to budene."

Luke 10:25-29 (eBibelen – Guds Ord)

25 Og se, en lovlærd stod fram og fristet Ham og sa: "Mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?"

26 Han sa til Ham: "Hva er skrevet i loven? Hvordan leser du i den?"

27 Han svarte og sa: "Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, av hele din sjel, av all din kraft, og av hele ditt sinn, og din neste som deg selv."

28 Og Han sa til ham: "Du har svart rett. Gjør dette, og du skal leve."

29 Men fordi han ville rettfærdiggjøre seg selv, sa han til Jesus: "Og hvem er min neste?"

Hva er teamet i disse to samtalen? Hva var det fariseerne ønsket å prøve eller friste Jesus med?

De ville prøve å felle Jesus for ikke og følge etter, eller lære loven, og dermed få han dømt som en vranglærer.

Loven var teamet i disse samtalerne. Husk Jesus kom ikke for å oppheve loven, men for å oppfylle den.

Da Jesus snakket med fariseerne i disse to skriftstedene hadde han fremdeles ikke oppfylt loven, det skjedde ved hans død og oppstandelse. Og temaet og spørsmålet i samtalen var: Loven.

Kan noen oppfylle denne loven til punkt å prikke? Ja hvis vi hadde klart det, så ville vi ha evig liv ved den, og ved det ville vi si: Vi har egentlig ikke behov for det Jesus gjorde for oss på korset.

Klarer du å elske Gud av hele ditt hjerte og med din sjel? Det vil si: I absolutt alle dine handlinger, i alt det du gjør, og med all din kraft? Kan du oppfylle hele denne loven til punkt å prikke?

«Jeg skal prøve så godt jeg kan!» Sier noen, men det er ikke bra nok. Du må elske ham av hele ditt hjerte, alltid, 24 timer i døgnet og ikke tenke eller gjøre noe som ikke er å elske Gud.

Kan du klare det? Hvis du er en fariseer, en som tror at du kan oppfylle loven selv, så kan du være bedratt til å tro det, men sannheten, som Jesus også beskriver i bergprekenen, er at ingen kan det.

Det var kun Jesus som klarte å oppfylle dette!

Når jeg satt meg ned å studerte dette, tenkte jeg: Paulus nevner jo også om dette budet, men han sier jo klart at vi ikke er under loven lenger. Hvordan kan dette henge sammen?

La oss se på disse to skriftstedene også:

Rom 13:9-10

For budene: Du skal ikke drive hor, Du skal ikke slå i hjel, Du skal ikke stjele, Du skal ikke vitne falskt, Du skal ikke begjære, og hvilket annet bud det skulle være, blir alle sammenfattet i dette ord: Du skal elske din neste som deg selv.

Kjærligheten gjør ikke nesten noe ondt. Kjærligheten er altså lovens oppfyllelse.

Galatians 5:13-14

For dere, brødre, er blitt kalt til frihet. Bruk bare ikke friheten som en anledning for kjødet, men tjen hverandre ved kjærligheten!

For hele loven er oppfylt i ett ord, nemlig dette: Du skal elske din neste som deg selv!

Jeg vet ikke om du la merke til det, men Paulus utelater at du skal elske Gud av hele ditt hjerte og av all din sjel og med all din makt. Hvorfor gjør han det?

Hva er temaet?

Hva er hovedtemaet både i Romerbrevet og i Galaterbrevet? Jo dette: At vi ikke er under loven!

Hva er temaet i versene her også? Jo kjærligheten. Hvis Jesus nå har tatt bolig i deg, han som oppfylte loven, hvor er kjærligheten? Hvor bor den? Jo i deg!

Det handler ikke lenger om å prøve å elske Gud, men å oppdage han som bor i deg! Og at han har elsket deg først!

Paulus sier her i Galaterbrevet at vi er frie, og da sikter han til at vi er frie fra loven, men hans oppfordring er å ikke bruke denne friheten på en gal måte, og leve som vi levde før. For nå lever vi i ånden, det vil si Hans ånd bor på innsiden av oss, derfor trenger vi ikke lenger å følge etter kjødets gjerninger. Vi skal ikke lenger vandre etter dem, for hvis vi har mottatt ånden la oss også vandre i ånden.

Galatians 5:24-25 (eBibelen – Guds Ord)

24 Og de som tilhører Kristus, har korsfestet kjødet med dets lidenskaper og lyster.

25 Hvis vi lever i Ånden, så la oss også vandre i Ånden!

Du kan også si: Hvis vi allerede har mottatt kjærligheten, som er utøst i våre hjerter, hvorfor skal vi da gå ut å gjøre kjødets gjerninger.

Rom 5:5 (eBibelen – Guds Ord)

5 Og håpet gjør ikke til skamme, for Guds kjærlighet er blitt utøst i våre hjerter ved Den Hellige Ånd, som ble gitt oss.

Jeg ønsker akkurat nå å sette deg fri fra denne frykten om at du kanskje ikke elsker Gud nok! For når foresten er nok, godt nok? Er det når vi har lest nok i Bibelen? Er det når du

har bukt bra nok tid med Gud og ikke brukt for mye tid foran TVen eller på Facebook? Er det når du har klart å holde deg unna synd for en stund?

Hva er kriteriet for når du har gjort det bra nok?

Det er faktisk bare en standard, det er ikke noe midt imellom, det er ikke å prøve så godt man kan.

Standarden var loven og loven sa, som vi har sett på: Du må gjøre det perfekt, av hele ditt hjerte og sjel.

Så ikke noe mer Facebook eller kino, ikke såre noen, ikke følge en eneste egoistisk tanke, alltid gå på alle møter i menigheten, gjøre absolutt alt Gud ber deg om, være 100 prosent lydlig mot ham, også videre. igjen: Når vil du klare dette?

Jeg har gode nyheter for deg!

De gode nyhetene er: Det handler ikke om at vi må prøve å elske Gud, men å se at Han har elsket oss først! Og det vil faktisk føre til at vi også er lydlig mot ham, og at vi elsket han tilbake og andre igjen.

Det er ikke bare Paulus som snakker om dette, se disse skriftstedene fra Johannes også:

1 Joh 4:9-11 (eBibelen – Guds Ord)

9 Ved dette ble Guds kjærlighet åpenbart blant oss, at Gud har sendt Sin enbårne Sønn til verden, for at vi skal leve ved Ham.

10 I dette er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at Han har elsket oss og har sendt Sin Sønn til soning for våre synder.

11 Elskede! Hvis Gud elsket oss slik, så skylder også vi å elske hverandre.

Kjærligheten starter ikke med deg!

Igen: hvor er fokuset? Kjærligheten starter ikke med oss, men den startet med Gud.

Les igjen vers 10 her! *I dette er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at Han har elsket oss.*

Les det igjen! Hva står det? Kjærligheten er ikke det at vi har fått til å elske Gud, men at han har elsket oss først! Er det ikke dette Johannes sier?

Johannes nevner noen vers lengre ned også

1Joh 4:19

19 Vi elsker fordi han elsket oss først.

Så hva kommer først? Vår kjærlighet til Gud, eller hans kjærlighet til oss?

Når vi virkelig får en åpenbaring om dette, så vil vi begynne å elske Gud mer og andre også.

Hvis ditt fokus er å prøve og elske Gud, er du selv-fokusert, og du kan lett glemme å elske andre. Faktisk kan du lett bli dømmende mot andre, for de elsker jo ikke Gud like høyt som du gjør, og like mye som du har fått til.

Et siste skriftsted om dette: Da Jesus hadde det siste måltidet med sine disipler, like før han skulle bli korsfestet, gav han oss et nytt bud, og hva var dette budet? Jo han sier: På samme måte som jeg har (allerede) elsket dere, elsk hverandre!

Joh 13:34

34 Et nytt bud gir jeg dere: Dere skal elske hverandre! Som jeg har elsket dere, skal også dere elske hverandre.

Hvordan kan vi tilfredsstillere Gud?

Når er det Gud er fornøyd og tilfreds med oss? Mange kristne sliter med dette spørsmålet.

Jeg hadde en quiz på nettsidene mine en periode, og ett av spørsmålene var: Når tilfredsstiller vi Gud? Jeg var overrasket over hvor mange som svarte: Det er når vi ber, når jeg ikke har syndet på en stund, lovsynger, vitner, evangeliserer, leder noen til Jesus også videre. Fokuset var på hva vi må gjøre eller ikke har gjort, men hva er det egentlig som tilfredsstiller Gud?

Hvis du elsker en person, hva er det som tilfredsstiller deg ved denne personen. Hvor perfekte de er? Jeg tror ikke det, for ofte ser vi at andre også har feil og mangler.

Hvis du er forelsket, så ser du kanskje ikke så mange feil og manglene akkurat der og da, men ekte kjærlighet gjør!

Det som tilfredsstiller deg er at den personen som du er glad i, vil være sammen med deg og ønsker å ha fellesskap med deg.

Hvis du har en familie, hva er det med din kone eller mann, eller barn som gjør deg tilfreds med dem? Jo, at de ønsker å ha fellesskap med deg.

Husk at Gud er kjærlighet, og han er på samme måte. Det som tilfredsstiller ham er ditt nærvær, at du ønsker å være nær ham og ha fellesskap med ham.

Før du kan ha fellesskap med noen, må du tro at vedkommende finnes, ellers vil du aldri kunne ha fellesskap med dem.

Hvis jeg en dag våknet opp og ignorerer at min kone finnes, ville det være til behag for henne? Eller, hvis jeg dro på besøk til Norge, vi bor i Thailand, og jeg tenkte: Nå ser jeg ikke min kone og barn, så nå tror jeg ikke de finnes. Dette ville neppe gjøre min kone og barn tilfreds.

Det samme er det med Gud, du må tro at han er til og at han vil lønne den som ønsker å ha et aktivt fellesskap med ham. Det tilfredsstiller Gud.

Hebreerbrevet sier følgende:

Heb 11:6

6 Men uten tro er det umulig å være til behag for Gud. For den som trer fram for Gud, må tro at han er til, og at han lønner dem som søker ham.

En ting til med hva tro er:

En del blir fordømt når det snakkes om tro. Grunne er at de føler at de ikke har tro nok, og da er jo ikke Gud fornøyd med dem. Vi kan lett se på tro som noe vi må prestere eller å ha en «strek følelse» av tro, men igjen: Tro er ikke en følelse, men et valg, et valg om å stole på at Gud finnes.

Du kan også velge å tro det Bibelen sier, uten å føle at det er sant.

Det at du har valgt å tro at Gud er til, og du ønsker å ha fellesskap med ham, er nok til at han er tilfredsstillt med deg.

Han er også tilfreds med deg fordi du er hans sønn eller datter!

Hvis du tror at ved bare å oppføre deg bra og å gjøre åndelige ting (gjerninger) som å be, lese i Bibelen, vitne også videre, så tilfredsstiller du Gud, tar du veldig feil (Se Ef 2:8-9)! Da lever du under loven ikke under nåden.

Det eneste som tilfredsstiller Gud er at du er hans sønn eller datter og at du ønsker fellesskap med ham!

Gud elsket meg da jeg var en synder

Mange tenker at Gud elsket meg da jeg var synder, men nå som jeg burde ha visst bedre, når det kommer til synd jeg har gjort, elsker han meg mindre, eller jeg tilfredsstiller han mindre. Hvor er logikken i dette?

Gud elsker alle like høyt, selv de ikke kristne, men det ville likevel vært mer logisk å tenke dette: Hvis Gud elsket meg mens jeg enda var en synder (Rom 5:8), hvor mye mer elsker ikke Gud meg nå, når jeg er en kristen?

Disse tankene du har om at Gud ikke elsker deg og at han ikke er tilfreds med deg, kommer ikke fra Gud, ei heller fra deg selv. De har et ondt opphav, og kommer i fra den onde!

Nå er ikke Gud tilfreds med alt det vi gjør, men Gud elsker deg likevel! Du må skille mellom hvem du er og hva du gjør. Gud er tilfreds og har behag i deg fordi du er hans sønn eller datter, men Gud har selvfølgelig ikke behag i alt vi gjør!

Gud har behag i deg!

Matt 3:17

17 Og se, fra Himmelen lød en røst som sa: «Dette er Min Sønn, Den Elskede, i Ham har Jeg velbehag.»

Gud sa dette om Jesus. Hvor bor Jesus og hans Ånd nå? Jo i oss, vi er ett med ham (Gal 2:20). Så det samme som Gud sa om Jesus, gjelder oss i dag også!
Du er hans elskede sønn eller datter som Gud har velbehag i!

Jeg har tre døtre og de er til behag for meg, eller jeg elsker dem uten betingelser. Det henger ikke sammen med det de gjør, for deres oppførsel er ikke perfekt, men de er likevel mine barn, og jeg har behag i dem. Hvor mye mer skulle ikke vår perfekte far, Gud, ha velbehag i oss som hans barn?

- Vi er til behag for Gud ikke for det vi gjør, men for hvem vi er!

Joh 1:12

12 Men så mange som tok imot Ham, dem ga Han rett til å bli Guds barn, dem som tror på Hans navn,

Joh 1:16

16 For av hans fylde har vi alle fått, og det nåde over nåde;

Nåde er ikke ved gjerninger, ellers hadde det ikke vært nåde, og vi har alle fått den og vi har rett til å kalle oss Guds barn! Det er hva vi er!

1 Joh 3:1

1 Se hvilken kjærlighet Faderen har gitt oss, at vi skal kalles Guds barn!

En religiøs åndsmakt

Det er en åndsmakt bak religion, og det er religion som vil fylle deg med skyld, skam og fordømmelse, men det er ikke slik Gud er!

Hvis du ikke er sikker på om Gud elsker, akseptere og er fornøyd deg, hvordan kan du akseptere og elske andre?

Vi kan tro at Gud bare vil gi oss bøttesvar når vi har oppført oss bra, eller hvert fall sånn nogen lunde bra, men det som holder deg borte fra bøttesvaret er ikke dine dårlige gjerninger, synd, men det er at du mister din frimodighet og blir fordømt. Synd vil føre med seg en forbannelse som heter fordømmelse som igjen gjør at du mister din frimodighet framfor Gud. Synden i seg selv er ikke det som gjør at du mister bøttesvaret, men fordømmelsen den bringer med seg, kan gjøre det. Du mistet din frimodighet, og på sett og vis gjemmer deg for Gud åndelig sett. Du kan lett bli tvesinnet (usikker over din posisjon og om hva du egentlig vil og ønsker) og det gjør Gud ute av stand til å gi deg det du egentlig ber om.

Heller ikke jeg fordømmer deg!

I Johannes Evangeliet kan vi lese om en kvinne som ble grepet på fersk gjerning i hor, og de religiøse lederne på i Israel sin tid brakte denne kvinnen til Jesus for å prøve ham.

Hun hadde i følge Moseloven begått hor, og dommen var til døden ved stening.

Det var ingen nåde, loven måtte følges. Så de sier til Jesus: I Moseloven står det at slike kvinner skal steines, hva sier du?

Jesus visste at ingen av dem hadde holdt loven til punkt og prikke i sine hjerter, derfor sier han til dem: Den av dere som er uten synd, han kan kaste den første stein. Det vil si: Han kan dømme henne. De som da skjedde var at de alle gikk bort en etter en, den eldste først, kanskje fordi han var mest klar over at det er helt umulig å nå hundre prosent opp til loven i tanker, ord og gjerning.

Da Jesus var alene med kvinnen sa han:

Joh 8:10f

10 Da Jesus hadde reist seg og ikke så andre enn kvinnen, sa Han til henne: "Kvinne, hvor er disse anklagerne dine? Har ingen fordømt deg?"

11 Hun sa: "Ikke én, Herre." Jesus sa til henne: "Heller ikke Jeg fordømmer deg. Gå bort og synd ikke mer!"

Hva var det Jesus demonstrerte i denne historien? Jo, Jesus demonstrerte nåden!

Jesus kunne ha dømt denne kvinnen, for han var uten synd, men han gjorde det ikke, han viste henne nåde.

En annen ting her: Jesus sa heller ikke: Jeg gir deg denne tilgivelsen denne ene gangen, men hvis det skulle skje en gang til, da vil du bli straffet og steinet for det.

Det Jesus sier er faktisk: Ikke synd lenger, for jeg har ikke fordømt deg og jeg har tilgitt deg. Du trenger ikke å være slave under denne synden lenger, du kan leve i frihet fra syndens makt. Jesus demonstrerte hva han kom for å gjøre: Ta all verdens synd på seg, slik at vi ikke trenger å gå å bære på den.

Ja synd kan føre til seg negative ting inn i livet ditt, og neste gang så kunne det også hende at Jesus ikke var der, og da kunne noe verre skje med henne, som at hun ble steinet, men du trenger ikke leve under fordømmelse for din synd skyld for resten av livet. Selv i de negative konsekvensene som synd konkret har hatt på livet ditt, kan han hjelpe deg i.

Synd er fremdeles en dum ide, men du kan velge å leve fri fra dens makt. Jesus er større og vant en total seier over synd, og denne seieren kan vi få ta del i. Men det er fremdeles opp til deg om du ønsker å leve i denne friheten eller ikke.

Du er fri, men ikke bruk din frihet til å bli slave under synden igjen. (Se Gal 5)

Det som er viktig å se er at Jesus fordømte ikke denne kvinne for hennes synd, men pekte på nåden og tilgivelsen. Gud fordømmer deg heller ikke når du har gjort en synd, som loven gjorde. Jesus gjør det samme med deg som han gjorde med denne kvinnen: Han tilgav henne der og da, og fortalte at hun ikke skulle synde, for at synden ikke lenger skulle få mer makt, og vi trenger heller ikke leve under dens tyranni.

Er ikke dette radikalt? Gud har en radikal kjærlighet til oss! En skandaløs kjærlighet kan du faktisk si.

Her kan du se forskjellen på loven og nåden. Loven fordømte denne kvinnen og sa at hun skulle straffes for hennes synd. Straffen var steining til døden. Men så kommer Jesus med nåden, og tilgir hennes synd.

Han pekte på at han ønsker ikke at vi lenger skal leve under loven, men under nåden.

Fri fra all fordømmelse!

Jesus kom for at du ikke skulle ha fordømmelse, skyld, skam eller frykt, for det var det som loven brakte med seg.

Jesus kom for å vise oss faderens kjærlighet slik at vi ikke lenger trenger å ha noe med frykt og fordømmelse å gjøre.

Fordømmelse er forresten en form for frykt, en frykt for avvisning.

Når du ser denne sannheten om at Gud har tilgitt deg og at han elsker deg ubetinget (Gresk: agape) vil du ikke lenger leve under loven, du vil ikke en gang ha et ønske om å synde.

Grunne til at vi synder er fordi vi ikke har sett at vi ikke lever under loven, og at du er en ny skapning som nå er død til loven. Det handler også om at vi ikke har sett Guds nåde og kjærlighet fullt ut ennå.

Gud har tilgitt deg, og han gjør ikke med deg etter dine synder, han dømmer deg ikke lenger ut i fra de ti bud, eller noen andre bud, som: Du har ikke bedt eller lest i Bibelen i dag, eller på en uke. Han vil aldri prøver å få deg til å føle fordømmelse!

Dette var lovens tjeneste, ikke nåden, og du er under nåden ikke loven.

2 Kor 3:6-12 (Bokmål 2011)

6 han som også gjorde oss til tjenere for en ny pakt som ikke bygger på bokstav, men på Ånd. For bokstaven slår i hjel, men Ånden gjør levende.

7 Selv dødens tjeneste, som bygde på bokstaver hugget i stein, var omgitt av en slik herlighet og glans at israelittene ikke klarte å se på ansiktet til Moses. Så klart strålte det, enda glansen tok slutt.

8 Hvor mye klarere stråler ikke da glansen fra Åndens tjeneste?

9 For hadde den tjeneste som fører til fordømmelse, en herlig glans, så må den tjeneste som fører til rettferdighet, stråle med en enda rikere glans.

10 Ja, det som den gang strålte så klart, har nå helt mistet sin glans. For nå stråler en herlighet som er så uendelig mye klarere.

11 Men når det som tok slutt, strålte så herlig, hvor mye herligere er ikke da glansen av det som består?

12 Siden vi har et slikt håp, går vi fram med stor frimodighet.

Hva snakket Paulus om her? For det første sier han at den nye pakt ikke er bygd på steintavlene, de ti bud, for det var de som var inngravert på dem, det vil med andre ord si: Loven. Men vi har en mye bedre pakt som har en så mye større glans: Ånden og nåden! Vi kan også se at lovens tjeneste var fordømmelse og den slo ihjel, men åndens tjeneste, som er nåden, gir liv.

Lovens tjeneste tok slutt, heldigvis, og vi er ikke lenger under loven, men under nåden!

Rom 6:14 (eBibelen – Guds Ord)

14 For synd skal ikke herske over dere, siden dere ikke er under lov, men under nåde.

Du et tilgitt!

La meg bare gå litt tilbake til det jeg har nevnt tidligere: om at Gud allerede har tilgitt oss. For her vil djevelen fremdeles gjerne bruke loven mot oss, og si: Du et ikke tilgitt, eller du

må bekjenne og angre absolutt alt du har gjort før Jesus kan tilgi deg, eller du er ikke tilgitt før du har....

Jeg vet det er mange kristne som er redd for at de kanskje ikke er tilgitt, og mange tenker på hva Jesus sa i bergprekenen i Matteus, der Jesus sier at Gud kan ikke tilgi deg, før du har tilgitt andre (perfekt).

Du kan være redd for at du kanskje ikke helt har tilgitt alle, og at Gud da ikke vil høre på din bønn, eller det kan være at Gud fullstendig vil avvise deg hvis du ikke har tilgitt perfekt, og det er faktisk nettopp dette Jesus konkret sier i Matteus 6:15, selv om mange prøver å bortforklare det med at det handler om en hjerte-holding eller at det ikke er bokstavelig. Men hvis vi skal ta Jesus sine ord bokstavelig, så vil det med andre ord si at vi enten mister frelsen hver gang vi blir opprørte og sinte på noen, eller når du holder på sinne eller bitterhet mot noen.

Hvis du går rundt igjen og igjen tenker på det som noen gjorde mot deg, og kanskje snakker om det med andre i tillegg. Eller du bringer det opp hver gang den samme personen gjør en annen ting som sårer deg, vil du egentlig holde opp en liste over gale ting de har gjort mot dem, og du er ikke helt villig til å gi slipp på det de har gjort, og da har du ikke tilgitt!

Så vil det da si at jeg ikke er en kristen når jeg ikke har tilgitt andre? Nei, for hva er Jesus sitt poeng i Bergprekenen? Som allerede nevnt: Noen tror det er en oppskrift på hvordan vi skal leve som kristen, men jeg tror ikke det var Jesus sitt poeng. Jeg tror så absolutt dette er standarden for et hellig liv, men hvem kan nå opp til den?

Mange tenker at hvis vi klarer det sånn noen lunde, så har vi evig liv. Men når er bra, godt nok?

Å følge det Jesus sier i bergprekenen er helt umulig, og det var Jesus sitt poeng også. Ingen kan nå opp til den, det er fullstendig umulig, og igjen: Det er Jesus sitt hoved poeng! Jesus forkynner faktisk loven på steroider, hans hensikt er å vise at alle trenger en frelser og at loven ikke kunne frelse noen.

Bibelen er ikke en lovbok som er skrevet for at vi skal prøve å leve etter den så godt som mulig.

Nei! Bibelen handler om Gud og hans sønn Jesus Kristus, som har gjort det mulig for oss å ha et nært fellesskap med ham, og vi får ikke dette nære fellesskapet ved en regel bok. Så igjen det Gud er ute etter er: fellesskap med deg, det er det han ønsker først av alt. Og spørsmålet er egentlig: Hvem er jeg? Og hvem tilhører jeg?

Paulus ville ha motsagt Jesus

Hvis du tror at bergprekenen var mulig å følge, som å tilgi perfekt, motsier Paulus faktisk det Jesus sa i Bergprekenen. Jesus sa: Hvis ikke du tilgir, vil ikke min himmelske far tilgi dere, og loven, som ble gitt ved Moses, sa dette! Men så sier Paulus:

Ef 4:32 (eBibelen – Guds Ord)

32 Og vær gode mot hverandre, vær ømhjertet og tilgi hverandre, slik Gud har tilgitt dere i Kristus.

Her sier Paulus: Jesus har allerede tilgitt dere, da tilgi hverandre.

Dette er kontrasten mellom loven og nåden:

Loven sier: Du må kunne tilgi perfekt, før Gud (eller jeg) kan tilgi deg.

Nåden sier: Du er tilgitt, derfor kan du også tilgi andre.

- Loven vil gi deg noe som er umulig å gjøre, mens nåden vil hjelpe deg til å gjøre det umulige.

Jeg har drevet med disippelgjøring i over 20 år, og jeg har sett hvordan noen prøver å følge Jesus sin ord i Bergprekenen om at vi må tilgi perfekt, før vi kan gi tilgivelse til de andre.

De tenker: De må først komme til meg å bekjenne det gale de har gjort, be om tilgivelse og vise anger, før jeg vil tilgi dem.

De tror at Gud er slik, for de tar Jesus sine ord ut av sammenheng.

Kan jeg si deg en ting? Jeg har sett dette i praksis flere ganger, og dette fungere veldig dårlig og skaper ikke gjenopprettelse, forsoning, enhet og harmoni blant oss, tvert imot, denne loviske tankegangen splitter!

Loven vil gjøre deg hard og bitter, og den vil holde en liste over alle gale ting du har gjort imot den. Ikke det at loven et synd i seg selv, men fordi den er perfekt og en standar for perfeksjonisme, fører den ofte til fariseernes store synd: Dømme og fordømme andre (så kalt: Dømmesyke).

Jeg vet ikke om du ser det, men loven jobber imot sin hensikt her, den vil holde opp det onde vi har gjort imot den, og den er nådeløs og tilgir ikke. Den vil gjøre oss opprørske og vi vil faktisk begynne å gjøre akkurat det den sier vi ikke skal gjøre.

Når vi ser at vi ikke er under loven og vi tilgir, det vil si: Vi betingelsesløst gir slipp på bitterheten og sinne som vi har imot de som har såret oss, og vi gir slipp på listen over alt de har såret oss med, så kan forsoning, enhet og harmoni gjenopprettes, og vi opererer da under nåden.

Noen skriftsteder til som sier veldig klart at vi er tilgitt.

Kol 2:13 (eBibelen – Guds Ord)

13 Og dere som var døde i deres overtredelser og uomskårne kjød, har Han gjort levende sammen med Ham. Og Han har tilgitt dere alle overtredelsene,

1 Joh 2:1-2 (eBibelen – Guds Ord)

1 Mine barn, dette skriver jeg til dere for at dere ikke skal synde. Og hvis noen synder, har vi en Talsmann hos Faderen, Jesus Kristus, Den rettferdige.

2 Og Han er Selv soningen for våre synder, og det ikke bare for våre, men også for hele verdens.

1 Joh 2:12 (Bokmål)

12 Dere barn, jeg skriver til dere fordi dere har fått syndene tilgitt for hans navns skyld.

2Kor 5:19

For det var Gud som i Kristus forsonte verden med seg selv, slik at han ikke tilregner dem deres misgjerninger, og han betrodde budskapet om forsoningen til oss

Hva vil det si at han har forsonet verden med seg selv: Jo han har tilgitt!

Hva vil det si at han ikke tilregner oss vår synd(misgjerninger): Jo vi er tilgitt!

Hva med 1Joh 1:9?

Hva med første Johannes brev der det står at Gud ikke tilgir oss før vi har bekjent vår synd? Dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han forlater oss syndene og renser oss fra all urettferdighet.

Dette er ett skriftsted mange bruker for å forklare at Gud ikke har tilgitt oss før vi har gjort opp for vår synd. Enten det handler om at vi ikke har tilgitt andre eller synder som vi har gjort og ikke gjort opp for, men la oss lese det litt i sin sammenheng.

Jeg vil også gi deg en kort forklaring på dette brevet.

1 Joh 1:5 - 2:2 (eBibelen – Guds Ord)

5 Dette er det budskapet som vi har hørt av Ham og som vi forkynner dere, at Gud er lys, og i Ham finnes det ikke noe mørke.

6 Hvis vi sier at vi har samfunn med Ham, og vandrer i mørket, da lyver vi og gjør ikke sannheten.

7 Men hvis vi vandrer i lyset, slik Han Selv er i lyset, da har vi samfunn med hverandre, og Jesu Kristi, Hans Sønnns blod renses oss fra all synd.

8 Hvis vi sier at vi ikke har synd, bedrar vi oss selv, og sannheten er ikke i oss.

9 Hvis vi bekjenner våre synder, er Han trofast og rettferdig, så Han tilgir oss syndene og renses oss fra all urettferdighet.

10 Hvis vi sier at vi ikke har syndet, gjør vi Ham til en løgner, og Hans ord er ikke i oss.

2:1-2

1 Mine barn, dette skriver jeg til dere for at dere ikke skal synde. Og hvis noen synder, har vi en Talsmann hos Faderen, Jesus Kristus, Den rettferdige.

2 Og Han er Selv soningen for våre synder, og det ikke bare for våre, men også for hele verdens.

På sett og vis kan det virke som Johannes motsier seg selv litt selv her:

I 1:9 kan det virke som han setter en betingelse for tilgivelsen, mens i 2:2 så sier han at Jesus er en soning for alle våre synder, og ikke bare de kristnes, men alle i hele verden. Det at han har sonet for dem betyr at han ikke holder våre syndene opp imot oss lenger, han har tilgitt oss.

Så hvordan henger dette sammen?

Det som er viktig er å se på er bakgrunnen til hvorfor Johannes skrev dette brevet! Hvem var brevet skrevet til? Du kan studere og se at han skrev imot en vranglære. Hvilken vranglære var det han skrev imot?

De aller fleste teologer er enige om at dette brevet ble skrevet til mennesker som var påvirket av en tankegang fra gnostisismen. Gnostikere trodde at det ikke var noe som konkret het synd, og at Jesus ikke hadde kommet i kjøtt og blod.

De separerte også det åndelige fra materie og sa at alt åndelig er godt, men alt fysisk er ondt.

Gnostikere trodde de ikke hadde noe synd, og at synd ikke egentlig eksisterte.

Fordi de bare levde i det åndelige, var synd ikke reelt for dem.

Siden gnostikere ikke trodde og fornektet at Jesus hadde kommet i kjøtt og blod, trodde de heller ikke på at hans blod renses oss fra all synd. De forkastet dermed det Jesus gjorde på korset. Det er derfor Johannes skriver dette brevet, for dette var en rimelig forførende og en helt gal lære, en vranglære.

Derfor er det Johannes understreker viktigheten av å ha en erkjenner og bekjennelse av at synd fremdeles eksisterer.

Det handler her også om et forhold til Gud, og det er fortsatt viktig å se synd for hva den er, og at den fremdeles ønsket å skille oss fra Gud. Så, ja gjenkjenner synd, og det å vite at hans blod renses oss fra all urettferdighet er viktig.

Johannes kontraster mørke med lys her, og fellesskap med Gud og utenfor fellesskap med Gud. Hvis du er i mørke og er uten fellesskap med Gud, hva er du da? Jo du er ikke en kristen.

Så noen av de personene Johannes skriver til i sitt brev (noe som tydelig kommer frem senere i brevet også, han sier til og med at de har antikrist sin ånd), de er ikke kristne.

De trodde at de var det, men fordi denne gnostiske tankegangen hadde forført dem så mye, den som sa at det var ikke noe som het synd, erkjente de heller ikke at de hadde det, og de var dermed ikke i fellesskap med Gud.

Dette skriftstedet handlet ikke om at vi som kristne er nødt til hver dag å bekjenne alle våre synder, for å opprettholde eller få tilgivelse igjen. Eller en slags formel for åndelig renselse fra synd, da ville det være å legge seg under loven igjen, men din synd er tilgitt og sonet for allerede! Det er det så mange skriftsteder som sier, og som jeg allerede har vist deg. Hvis det Johannes sier her hadde vært en formel for renselse av synd, ville han ha motsagt både Paulus og Hebreerbrevet.

Husk at du på ingen måte selv trenger å sone for din synd, som at du må føle deg fordømt og gå igjennom en lang liste med bekjennelser, og virkelig bevise for Gud at du har omvendt deg og mener alvor denne gangen.
Den et sonet for, du kan bare ta imot og leve i tilgivelsen! Den er helt gratis.

Det er ingen ting galt med å erkjenne at vi har gjort noe galt, og det er heller ikke galt å bekjenne våre synder til hverandre, (ei heller til Gud) så vi kan be for hverandre og bli helbredet. I forhold med hverandre så er dette viktig, og det vil helbrede våre forhold til hverandre. Jakob snakker om dette i Jakob 5:16).

Bekjenne betyr egentlig å være enig med, så når du bekjenner noe så er du enig med Gud i det. Du sier rett og slett til Gud: Du har rett!
Så hvis du bekjenner din synd, så er du enig med Gud at det var en synd. Men det finnes ingen formel eller bønn du må be før du er rensset og ren igjen.

Dessverre har mange kristne brukt 1Joh 1:9 som en formel når vi har syndet, og tror at det er på denne måte Jesus igjen skal rense oss fra vår synd igjen. Men som sagt, hvis vi tror dette, så legger vi oss bare under loven igjen, for det var akkurat det de gjorde under lovens tid.

Hvert år måtte de offer et dyr for å få syndenes forlatelse for alle syndene de hadde begått det foregående år.

Disse trengte faktisk bare å gjøre det en gang om året, men mange kristne i dag tror at de må gjøre det flere ganger dagelig. Hvis det var slik, da var det gamle systemet mye bedre, for da trengte vi bare å gjøre det en gang om året, ikke hundre ganger dagelig.

Heldigvis er vi kommet under en ny og bedre pakt, der Jesus sitt blod har sonet for din synd, en gang for alle!

Heb 9:25 -26(eBibelen – Guds Ord)

25 ikke slik at Han skulle ofre Seg Selv flere ganger, slik ypperstepresten går inn i Det Aller Helligste hvert år med en annens blod.

26 Da måtte Han ha lidt mange ganger siden verdens grunnleggelse. Men nå, én gang ved tidsaldrenes slutt, er Han åpenbart for å ta bort synden ved å gi Seg Selv som offer.

Heb 10:1-4

1 For loven, som bare har en skygge av de kommende goder og ikke selve tingenes egen skikkelse, kan aldri med disse samme ofrene, som de stadig ofrer år etter år, gjøre dem fullkomne som bærer dem fram.

2 For ville de ikke da ha sluttet med å bære ofrene fram? For de som hadde del i denne tjenesten, og som én gang var rensset, ville da ikke lenger ha synd på samvittigheten.

3 Men i disse ofringene ligger det hvert år en påminnelse om synder.

4 For det er ikke mulig at blodet av okser og bukker kan ta bort synder.

Heb 10:10 (eBibelen – Guds Ord)

10 Ved denne viljen er vi blitt helliget ved ofringen av Jesu Kristi legeme én gang for alle.

Heb 10:14 (eBibelen – Guds Ord)

14 For ved ett offer har Han for all evighet gjort dem fullkomne som blir helliget.

Heb 10:18-19 (eBibelen – Guds Ord)

18 Der det er tilgivelse for disse, behøves det ikke lenger noe offer for synd.

19 Derfor, brødre, har vi frimodighet til å gå inn i helligdommen ved Jesu blod.

Mange kristne, og jeg var en av dem i mange år, sier på ene siden: Ja Jesus sonet for vår synd, han tilgav oss alle våre syndene da han døde på korset, og vi henviser til mange skriftsteder som viser veldig klart at Jesus allerede har tilgitt våre synder (som blant annet skriftstedene over), til og med før vi ble kristne. Men så trekker vi frem 1Joh 1:9, og sier at vi trenger allikevel å bli rensset for vår synd hver dag og hver gang vi har gjort en synd, og vi må være nøye med å bekjenne alle ting som vi tror eller vet er en synd, før han igjen kan rense oss fra den? Ved å si dette motsier vi hva Bibelen egentlig sier.

Det eneste skriftstedet mange kristen bruker for å vise at Jesus fremdeles holder synder opp imot deg, at han ikke helt har tilgitt deg, og at du ikke helt har blitt rensset for din synd (siden du har gjort det igjen), før du har bekjent hver eneste lite overtredelse du har gjort, er 1Joh 1:9, og som vi har sett på er dette det eneste skriftstedet, og den er tatt ut av sin sammenheng.

Er vi fremdeles under moralloven (de ti bud)?

Loven, som Bibelen ofte referer til, inneholder mer en de ti bud, de er bare kjernen i loven. Du kan dele Moseloven opp i morallovene (de ti bud), seremonialloven og den borgerlige lovdelen.

Når Pauls snakker om loven skiltes det i hovedsak til moralloven, men han referer også av og til, til de andre to lovdelenene, som da han nevner, ritualer, mat og høytider. Disse tingene skriver han hovedsakelig til jøder, som hadde blitt kristne, men som fremdeles trodde de delvis måtte følge Moseloven (som blant annet ritualet; omskjærelsen).

Lovens pakt var for jødene

Det som er viktig å vite er at Sinai pakten som Moses inngikk med Gud var ment for jødene og jødene alene. Alle andre var utenfor denne pakten. Det vil si at alt som står i Moseloven var kun for jødene.

Som en ikkejøde, hedning, så har du aldri egentlig vært under Moseloven i det hele tatt! Hverken moralloven (de ti bud), seremonialloven og den borgerlige lovdelen.

Du var ikke under dens velsignelser, ei heller dens forbannelser.

Noen kristne mener vi fremdeles må følge loven, selv om vi er hedninger(ikke jøder), fordi vi nå tror på Jesus.

Dette får jeg ikke til å stemme med min Bibel i det hele tatt, spesielt ikke etter å ha lest Paulus sine brev.

Vi kan lett blande den nye og den gamle pakt, og når Paulus snakker om at vi som ikke er jøder, har fått tatt del i pakten, kan vi tro det delvis handler om den gamle pakt. Men hvilken pakt er det vi har fått tatt del. Moses sin pakt på Sinai, eller den nye pakt som kom ved Jesus Kristus?

John 1:17 (eBibelen – Guds Ord)

17 For loven ble gitt ved Moses, men nåden og sannheten kom ved Jesus Kristus.

Vi er under nådens pakt, og ikke under loven! Det er den pakten vi har fått tatt del i og som Paulus snakker om som var skjult og vare en hemmelighet for alle, frem til Jesus sin død og oppstandelse. (Det står om dette både i Romerbrevet og Efeserbrevet)

Så sannheten om dette ble åpenbart ved Jesus, og den paktene du nå er under heter ikke Moseloven, men nåde!

Vi må følge moralloven

Det er noen som har argumentert med meg og sagt at Jesus døde bare for seremonialloven og den borgerlige lovdelen, og at Gud fremdeles dømmer oss ut i fra de ti bud, det vil med andre ord si: At de ti bud gjelder for å kunne tilfredsstille Gud. Dette igjen vil si at vi vil få rettferdighet ved å følge de ti bud.

De sier også at det som ble naglet til korset var bare seremonialloven og den borgerlige lovdelen, og ikke den moralske, som er de ti bud. Derfor må vi fremdeles følge de ti bud, for å oppnå Guds rettferdighet.

I ekstreme tilfeller har jeg lest (og sett på YouTube) at dyrets merke handler om de som ikke holder lørdagen hellig. Det vil med andre ord si at du har dyrets merke, og går fortapt hvis du ikke har lørdagen som helligdag, og holder den hellig.

La meg bare kort sitere Paulus:

Kol 2:16f

16 La derfor ingen dømme dere for mat eller drikke eller med hensyn til høytider eller nymånedager eller sabbat!

17 Dette er bare en skygge av det som skulle komme, men selve legemet hører Kristus til.

Loven i GT var bare en skygge av det som skulle komme, men når vi nå tilhører Jesus, som har oppfylt loven for oss, lever vi ikke lenger under loven. Det vil si at Gud straffer oss ikke etter den, og vi oppnår ikke rettferdighet ved den.

Når sabbaten her er nevnt, så er dette moralloven forresten, det er et av de ti bud.

Gal 3:11

11 Og at ingen blir rettferdiggjort for Gud ved loven, det er klart, for: Den rettferdige av tro, skal leve.

Disse utsagnene om at Jesus bare døde for sermoniloven og de borgerlige lovdelene får jeg ikke til å stemme med min Bibel. Jeg har gitt deg to skriftsteder her allerede, men i denne undervisningen bekrefter jeg gang på gang at vi ikke lever ikke under loven, men under nåden!

Husk at selv de ti bud var for jødene, ikke hedningene.

Jeg har faktisk undervist før at de ti bud var universale, det vil si for alle. Men de ti bud som ble skrevet i sten, var faktisk for jødene og et tegn på pakten som Gud inngikk med Moses (på veiene av jødene) på Sinai-fjellet

Sier du nå at de ti bud absolutt har ingen verdi for oss idag da? Nei det sier jeg ikke, men vi er ikke lagt under den og vi oppnår ikke rettferdighet ved den, vi er faktisk død til den. Jeg skal komme tilbake til dette senere.

La meg også bare kort nevne at da Jesus snakket om loven i Mat 5-7, i det vi kaller bergprekenen, så snakket han helt kart mye om moralloven. Jesus nevner blant annet hvor umulig det er å leve hundre prosent opp til moralloven. Jesus sa blant annet at hvis en mann ser på en kvinne med begjær, har han allerede brutt budet: du skal ikke drive hor. Matt 5:27f

27 Dere har hørt det er sagt: Du skal ikke drive hor!

28 Men jeg sier dere: Hver den som ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte.

Jesus forklarer egentlig her, og i bergprekenen, at ingen kan klarer å oppnå rettferdighet ved loven.

Jesus sier det faktisk så sterkt at vår rettferdighet må overgå fariseerne for at vi noen gang skal ha en sjanse til å komme til himmelen. Husk at fariseerne prøvde til punkt og prikke å følge loven, de gjorde det på fulltid.

Matt 5:20

20 For jeg sier dere: Hvis ikke deres rettferdighet overgår de skriftlærdes og fariseernes, kommer dere aldri inn i himlenes rike.

Jesus går faktisk lenger enn loven ved å si at de også må følge den med tankene. Så vanskelig er det å bli rettferdiggjort ved loven, men da Jesus døde, oppfylte han loven. Jesus gjorde oss dermed rettferdige ved å oppfylle loven for oss.

Det var også i bergprekenen som Jesus sier følgende:

Matt 5:17

17 Dere må ikke tro at jeg er kommet for å oppheve loven eller profetene! Jeg er ikke kommet for å oppheve, men for å oppfylle.

Her sier Jesus at han kom for å oppfylle loven for oss, og det er snakk om moralloven i denne sammenheng!

Nå sier verken jeg eller Bibelen at loven er opphevet, men den er oppfylt. Ei heller at den er død, men vi er død til den! Det vi si at vi trenger ikke følge den for at Gud skal være fornøyd med oss, for at han skal elske oss eller for å oppnå rettferdighet.

Jeg har allerede vist deg at det ikke bare var snakk om sermoniloven og den borgerlige loven som Jesus døde for, men også moralloven, de ti bud. Paulus referer veldig klart til moralloven i dette skriftstedet også:

2Kor 3:3 (eBibelen – Guds Ord)

3 Det er tydelig at dere er Kristi brev, som er blitt til ved vår tjeneste, ikke skrevet med blekk, men med den levende Guds Ånd, ikke på steintavler, men på hjertets kjødtavler.

2 Kor 3:6-11 (eBibelen – Guds Ord)

6 Han som også gjorde oss dyktige til å være tjenere for en ny pakt, ikke bokstavens pakt, men Åndens pakt. Bokstaven slår nemlig i hjel, men Ånden gjør levende.

7 Men dersom dødens tjeneste, i bokstaver, inngravert på steiner, var herlig, slik at Israels barn ikke kunne se direkte på ansiktet til Moses, på grunn av hans åsyns herlighet - som var en herlighet som ble borte -

8 hvor mye rikere på herlighet skal ikke da Åndens tjeneste bli?

9 For dersom fordømmelsens tjeneste har herlighet, så skal rettferdighetens tjeneste så mye mer overgå den i herlighet.

10 For det som slik delvis ble herliggjort, har nå ingen herlighet sammenlignet med den herligheten som er så mye mer overveldende.

11 For om det som forsvinner hadde herlighet, da skal så mye mer det som forblir ha herlighet.

Hva er det som slår ihjel, jo loven. Hva var lovens tjeneste? Jo fordømmelse.

Hvilken lover ble inngravert i stein? Sermoniloven? Nei, du kan lese helt klart at dette var de ti bud, og moralloven.

Noen lover må vi da følge?

Noen sier: Nei det handler selvfølgelig ikke om at vi ikke skal spise gris og reker, men Gud vil at vi fremdeles skal leve under de ti bud.

Ja vel, så det vil si at du kan ikke lese e.mail på fredag kveld eller klippe plenen på lørdags formiddag. For hvis du skal holde sabbaten hellig, kan du ikke gjøre noe arbeid fra fredag klokken 18:00 til lørdag klokken 18:00. De aller fleste kristne har allerede brutt dette budet. Ja men det handler om de andre ni, men kan vi bare plukke ut de bud som passer oss best da? Hvis du skal følge loven så må du gjøre det til punkt og prikke, ikke bare ta ut det som passer oss.

Det handler om de to store bud!

Igjen er det noen som sier: *Nei det handler om de to store budene: Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, av hele din sjel, og av all din makt, og din neste som deg selv. Har du klart dette? Ja men jeg prøver så godt jeg kan!* Men å prøve er ikke godt nok, du må også gjøre det perfekt, og dette er fremdeles loven.

Gjøre så godt man kan budet

Noen sier: Vi bare må prøve gjøre så godt vi kan, og håpe at det er bra nok. Dette er fremdeles et bud. Jeg vil kalle det: Gjøre så godt vi kan budet.

Loven sier ikke: Ja du har gjort det sånn nogenlunde bra så er det godkjent. Loven har ikke en graderings skala at hvis du klarer deg over 50 % så er det godkjent, eller til og med 99%. Loven er perfekt og hvis du skal nå opp til den må du også være perfekt. Det holder ikke å være 99,9999% perfekt.

Kjærligheten er lovens oppfyllelse

Husk at når Paulus snakker budene så sier han at vi skylder og elske hverandre fordi Gud har elsket oss, og kjærligheten, som bor allerede i oss, har oppfylt loven allerede. Han sier ikke: Du må elske Gud av hele ditt hjerte også videre.

Johannes understreker dette, og Jesus sa til og med til disiplene sine, like før han ble korsfestet: Et nytt bud gir jeg dere; at slik som jeg har elsket dere, slik skal dere elske hverandre. Han sier her heller ikke: Dere må elske meg og Gud av hele deres hjerte.

Hva med når Jesus og Johannes sier at vi skal holde hans bud?

Det er også noen som har diskutert med meg og sagt at Jesus og Johannes sier jo at vi skal holde Guds bud. Så derfor må vi holde de ti bud, men det vil med andre ord si at vi fremdeles er under loven.

La oss se på noen skriftsteder fra Johannes. Jesus sa følgende:

Joh 15:10

10 Hvis dere holder fast på mine bud, da blir dere i min kjærlighet, likesom jeg har holdt fast på min Fars bud og blir i hans kjærlighet.

Hva slags bud er det snakk om her? Noen sier at det er de ti bud, men se hva Jesus sier lenger ned i kapittelet:

Joh 15:12

12 Dette er mitt bud at dere skal elske hverandre, likesom jeg har elsket dere.

Jesus gjentar dette ennå en gang i vers 17:

Joh 15:17

17 Dette er mitt bud til dere at dere skal elske hverandre.

La oss gå til første Johannes brev. Husk at det fremdeles er Johannes som skriver dette.

1Joh 2:3-7

3 Ved dette vet vi at vi har lært ham å kjenne, om vi holder hans bud.

4 Den som sier: Jeg kjenner ham! – og ikke holder hans bud, han er en løgner, og sannheten er ikke i ham.

5 Men den som holder hans ord, i ham er sannelig kjærligheten til Gud blitt fullkommen. Av dette vet vi at vi er i ham.

6 Den som sier at han blir i ham, han er også skyldig til å vandre slik som han vandret.

7 Mine kjære! Det er ikke et nytt bud jeg skriver til dere, men et gammelt, et bud dere har hatt fra begynnelsen av. Det gamle bud er det ord som dere har hørt.

Vers 7 her er ofte hovedargumentet mot at vi fremdeles er under de ti bud (loven), men dette stemmer ikke. For hva handler både Johannes 17 og det Johannes nevner her i første Johannes brev om? Jo den handler om å dele den kjærligheten Gud har vist oss! Husk også at kjærligheten bor i oss allerede, og Johannes brev handler om noen som kalte seg kristne, men som ikke var det, kjærligheten bodde ikke i dem.

Som nevnt tidligere så trodde noen av de som leste brevet blant annet at Jesus ikke hadde kommet i kjøtt og blod, de fornektet oppstandelsen og de trodde ikke at det var noe som het synd. De fornektet med andre ord det som Jesus gjorde for oss, de fornektet

kjærligheten. Men vi som er kristne har han iboende i oss, vi trenger ikke å gjøre noe for å få kjærligheten til, vi bare trenger å oppdage den.

I vers 3 her snakkes det om hans bud, hvem sitt bud er dette? Jo Jesus sitt bud, og hva var det budet? Jo det var det vi allerede har sett på: Elske hverandre slik som Han har elsket oss først!

Dette er ikke bare noe jeg antar, for Johannes siterer hva han selv skrev i Johannes evangeliet, han sier:

1Joh 3:23

23 Dette er hans bud, at vi skal tro på hans Sønn, Jesu Kristi navn og elske hverandre, slik han bød oss.

Når Johannes snakker om at det var et bud som var fra med oss fra begynnelsen av (1Joh 2:7), tror jeg ikke dette i det hele tatt er snakk om loven. For loven var ikke fra begynnelsen av, den kom ved Moses.

Jeg tror rett og slett at første Johannes brev ble skrevet til personer som Johannes hadde undervist ganske lenge. Dette brevet ble skrevet helt mot slutten av Johannes sitt liv omkring 85-90 år e.kr.

Det vil si rundt 60 år etter at Jesus sa følgende:

Joh 13:34

34 Et nytt bud gir jeg dere: Dere skal elske hverandre! Som jeg har elsket dere, skal også dere elske hverandre.

Når Jesus sa dette rundt 60 år før Johannes skrev dette brevet, var dette nytt, men etter at Johannes hadde undervist dette i flere ti år, så var dette ikke et nytt bud lenger, for de som mottok brevet.

Johannes bekrefter dette også her:

1Joh 3:11

11 For dette er det budskapet som dere hørte fra begynnelsen: at vi skal elske hverandre.

Skal vi ikke følge loven?

Jeg har fått spørsmål noen ganger om: Sier du at vi ikke skal følge loven? Og de har krevd et ja eller nei svar av meg.

Før var jeg litt vag på dette spørsmålet, for jeg følte meg litt satt opp. For det som kom til å skje hvis jeg sa nei, var at de kunne begynne å tviste det jeg sier og dermed anklage meg for å oppfordre til lovløshet.

Men mitt svar nå er veldig tydelig og klar: JA!!!! Vi er ikke under loven! Gud ber deg ikke prøve å følge den heller! Hvis du er en kristne så er du død til den! Den har ikke lenger noen makt over deg, du trenger ikke være redd for om du har oppfylt dens krav, du er fullstendig død og begravet til den. Vi et totalt skilt fra den, vi skal ikke ha noe med den å gjøre i det hele tatt!

Nå er du vel litt radikal Tore, du må være en vranglærer. Vet du hva? Paulus var enda mer radikal når det kom til loven og nåden, og han sa faktisk til de som fremdeles ville praktisere omskjærelsen at de måtte skjære av seg hele hele tissen. (Eller lemleste seg selv, for å bruke et litt finere ord. Gal 5:12)

Du er død til loven og gift med nåden

I Romerbrevet sier Paulus noe radikalt som jeg overså helt til for noen år siden I romerbrevet 7 trodde jeg Paulus snakket om at man ikke kunne skille seg hvis den andre ikke var død, og at han snakket om ekteskapsloven.

Men det handler ikke om dette i det hele tatt, Paulus bruker bare et bilde, som faktisk er veldig radikalt når det kommer til loven, og han snakket til mennesker som kjente loven, og han bruker et bilde fra loven. La oss lese:

Rom 7:1-6 (eBibelen – Guds Ord)

1 Eller vet dere ikke, brødre - jeg taler jo til dem som kjenner loven -, at loven har herredømme over et menneske den tiden det lever?

2 Den kvinnen som har en ektemann er ved ekteskapsloven bundet til sin ektemann så lenge han lever. Men hvis ektemannen dør, er hun løst fra ekteskapsloven som bandt henne til ektemannen.

3 Hvis hun da gifter seg med en annen mann mens hennes ektemann lever, skal hun kalles en horkvinne. Men hvis hennes ektemann dør, er hun fri fra ekteskapsloven, slik at hun ikke er en horkvinne selv om hun har giftet seg med en annen mann.

4 På samme måte, mine brødre, døde også dere bort fra loven ved Kristi legeme, for at dere skal tilhøre en annen, Ham som ble oppreist fra de døde, for at vi skal bære frukt for Gud.

5 For da vi levde etter kjødet, virket de syndige lystene, de som ble vekket ved loven, i våre lemmer, slik at vi bar frukt for døden.

6 Men nå er vi frigjort fra loven, siden vi er døde fra det som holdt oss fanget, slik at vi tjener i Åndens nye vesen og ikke i bokstavens gamle vesen.

Jeg vet ikke om du ser hvor radikalt dette er? Og igjen husk: Ikke henge deg opp i ekteskapsloven her, for det er ikke det egentlige temaet.

Det han skal frem til er at før var vi gift med loven, og vi var bundet til den så lenge vi levde, og den eneste måten å bli fri fra den på var for oss å dø til den. Hvis vi er død til den, da er vi fri til å gifte oss med en annen. Fordi vi ved Kristus døde bort fra loven, så er vi nå gift med nåden, og loven har ingen ting den skulle ha sagt over oss lenger. Vi er fullstendig frigjort fra den!

Bare se en gang til på vers 6: *Men nå er vi frigjort fra loven.*

Dette vil faktisk si, i henhold til det Paulus sier her; at hvis du flørter eller prøver å legge deg under loven igjen på noen måte, så driver du åndelig sett hor med det som Jesus har gjort for deg.

Dette er radikalt, og jeg er glad for at vi lever under nåden, for jeg tror alle av oss har åndelig sett flørtet (og ligget) med loven fra tid til annen.

Hvis du kjenner deg igjen av i det som Paulus skriver i resten av kapittel 7 har du sannsynligvis gjort eller gjør det.

Vi tror ofte at Romerne 7 er det normale kristenliv, men det som Paulus beskriver videre her i Romerne 7 er en person som fremdeles lever under loven, men vi lever heldigvis i Romerne 8.

Romans 8:1-2

1 Derfor er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus.

2 For livets Ånds lov har i Kristus Jesus gjort meg fri fra syndens og dødens lov.

Vi er totalt døde til loven, hvorfor skal vi da legge oss under loven igjen?

Det kan synes å være veldig åndelig å faste og be, men hvis du gjør det for å tilfredsstille Gud eller oppfylle en lov, har den ingen som helst funksjon.

Loven hadde aldri makt i seg til å stå imot kjødet og synden, den gav som sagt heller tvert i mot næring til den, og Paulus nevner dette igjen her i vers 23.

Kol 2:20-23 (eBibelen – Guds Ord)

20 Hvis dere da altså døde med Kristus fra verdens lærdommer, hvorfor vil dere da, som om dere lever i verden, underordne dere slike regler som:

21 Rør ikke, smak ikke, ta ikke?

22 - etter menneskers bud og lærdommer. Dette angår jo ting som er til for å gå i oppløsning ved bruken.

23 Slikt har nok ord for å være visdom med sin selvvalgte gudsyndyrkelse, ydmykhet og mishandling av kroppen. Men de er ikke av noen verdi til å stå imot kjødets onde lyst.

To grøfter å falle i, som begge er loviske

Veldig mange kristne har, eller har hatt i en stor grad en lovisk tankegang, det vil si at Gud fremdeles teller og ser på våre synder, og dømmer oss litt utifra dem.

Når man har hatt en lovisk tankegang, som vi sannsynligvis alle har blitt programmert med mer eller mindre, og man plutselig ser at vi ikke et under loven lenger, så kan det føre til at man går i den andre grøften der man tenker at synd har ingen betydning, for vi er jo frie til å gjøre hva vi vil.

Dermed lager man en ny lov som heter: Du kan gjøre hva du vil, men dette er fremdeles en lov. Jeg vet ikke om du ser denne?

Jeg så litt på en serie som heter: The 100, den gikk blant annet på TV Norge (Dette er ikke min favoritt serie forresten, jeg så bare de første episodene).

Den handler om 100 kriminelle ungdommer som i fremtiden blir sendt tilbake til jorden fra en romstasjon, etter at det 100 år tidligere hadde vært en atomkrig og gjort jorden uboelig.

Disse ungdommene hadde fått et data-armbånd som de fikk streng beskjed om å ikke fjerne, men når de kommer ned til jorden hadde de fått en slags frihet, og dermed kunne de nå gjøre hva de ville.

Noe av det første mange av dem gjorde var å fjerne armbåndet, og de som gjorde det sa at alle andre skulle gjøre det samme, for nå var de jo frie. Allikevel var det en del som nektet å ta det av seg.

Dette gjorde de som tenker at de var frie sinte, og etterhvert tvinger de folk til å ta dem av seg.

Det går så langt at de ikke får mat hvis de ikke tar av seg armbåndene.

En av de som ikke har tatt av seg armbåndet går allikevel bort og tar mat. De som passer på blir veldig sinte og sier: «Du kan ikke spise før du har tatt av deg armbåndet.» Da svarer vedkommende: «Sa dere ikke at vi ikke hadde noen lover lenger? Kan jeg ikke da gjøre hva jeg vil? Da kan jeg også ta meg mat uten å måtte ta av meg armbåndet.»

Ofta er det dette mennesket gjør, de bare bytter ut en lov med en annen, og dette er heller ikke frihet, dette er fremdeles loven.

Du vil aldri finne et sant anarki (lovløshet), anarki har fremdeles lover.

Hensikten med de ti bud

Det er noen grunner til at loven ble gitt, og det er noe vi skal se på nå.

Første grunn:

For å beskytte Israel som en nasjon.

Den ble gitt for at synd ikke skulle ødelegge Israel som nasjon og folk som igjen ville ha hindret at Jesus ble født av en jomfru.

De hadde ikke Den Hellige Ånd slik som vi har (som er kristne), de var alle i syndere og i dens makt, de hadde alle syndelegemer, og loven hjalp til at synden ikke fikk helt fritt spillerom.

Andre grunn

For de som ikke kjenner Gud og kjærligheten.

De som ikke kjenner kjærligheten, og kjenner Gud, kan loven være en rettesnor.

I samfunnet som vi lever i trenger vi lover, og du kan se at mange lovet i de fleste samfunn er på en eller annen måte bygger på noen av de ti bud.

Det er for eksempel en lov imot å stjele og myrde, og vi kan være glad for det, for det er til vår beskyttelse.

Det at vi ikke er under loven gjør selvfølgelig oss kristne ikke fritatt fra loven i samfunnet vårt. Hvis jeg kjører fort, og blir tatt, så må jeg også ta konsekvensene av det. Jeg kan ikke si: Jeg en kristen, og jeg er ikke under loven, så fartsgrensen gjelder ikke for meg.

Det som det går ut på er at om vi ikke skulle følge loven så gjør ikke det at vi mister vår rettferdig for Gud. Vi har allerede fått rettferdighet, og vi er allerede rettferdige ved tro.

1Tim 1:9

9 En må vite dette at loven ikke er gitt for den rettferdige, men for lovløse og ulydige, ugudelige og syndere, vanhellige og urene, fademordere og modermordere, drapsmenn,

Tredje grunn

Den viser at du selv ikke kan oppnå rettferdighet!

Den ble også gitt for å vise at det er ingen som kan klare å leve opp til standarden den setter.

De ti bud forteller oss Guds standard for hellighet, den ikke bare viste oss Guds standard, men den er fremdeles det. Men problemet er at i oss selv, og ved oss selv, vil vi aldri klare å leve opp til den! Og husk det handlet ikke bare om gjerninger, men også om tanker, ord og holdinger vi har. Det var dette Jesus viste oss i bergprekenen blant annet.

Loven viser at vi aldri uten Gud og hans nåde kan klare å bli rettferdige, for ved loven kommer erkjennelsen av synd. Den viser at du trenger en frelser, du trenger å sette din lit til en person som oppfylte loven for deg.

Rom 3:20

20 Derfor blir intet kjød rettferdiggjort for ham ved lovgjerninger. For ved loven kommer erkjennelse av synd.

Det er faktisk slik at loven aldri ble ikke gitt for at du skal få seier over synd, men den vil vise deg hvor umulig det er for deg selv, og ved deg selv og overvinne synd.

Den ble gitt for at du skal forstå at ved dine egne hellige gjerninger gjør den deg ikke rettferdig for Gud!

De første 2000 årene klarte både Abraham og hans etterfølgere seg uten loven, og hva var det som gjorde de rettferdige? Det var ikke loven, men tro. Og det er også slik med oss i dag, vi får rettferdighet ved tro!

Gal 3:6-9

6 Slik var det med Abraham: Han trodde Gud, og det ble regnet ham til rettferdighet.

7 Derfor skal dere vite at bare de som er av tro, de er Abrahams barn.

8 Og da Skriften forutså at det er av tro Gud rettferdiggjør folkeslagene, forkynte den evangeliet for Abraham på forhånd: I deg skal alle folkeslag bli velsignet.

9 Så blir da de som er av tro, velsignet sammen med den troende Abraham.

(BGO)

Gud har alltid vært ute etter et forhold med oss, og ikke et forhold som er bygd på lov. Vårt forhold til Gud skal være basert på kjærlighet til ham, ikke ved å prøve å holde de ti bud eller andre lover (som at du må be, lese Bibelen og gi tienden)!

Fri fra lovens forbannelse

La oss fortsette med å lese litt mer om loven i Galaterbrevet.

Gal 3:10-14

10 For alle de som holder seg til lovgjæringer, er under forbannelse, for det er skrevet: Forbannet er hver den som ikke holder fast ved alt det som står skrevet i lovens bok, slik at han gjør det.

11 Og at ingen blir rettfærdiggjort for Gud ved loven, det er klart, for: Den rettfærdige av tro, skal leve.

12 Og loven har ikke noe med troen å gjøre, men der heter det: Den som gjør det, skal leve ved det.

13 Kristus kjøpte oss fri fra lovens forbannelse ved at han ble en forbannelse for oss. For det står skrevet: Forbannet er hver den som henger på et tre.

14 Dette skjedde for at Abrahams velsignelse skulle komme til hedningene i Kristus Jesus, for at vi ved troen skulle få Ånden som det var gitt løfte om.

Når du prøver å tilfredsstille Gud med dine gjæringer handler du ut i fra loven, og frukter av det er forbannelsen.

Er du da under forbannelsen?

Da Jesus døde på korset satte han oss fullstendig fri fra lovens forbannelse, som vi leste over. Dette er gode nyheter, er det ikke?

Det vil ikke si det samme som at når jeg synder, eller unnlater å gjøre det gode, så vil det ikke ha noen konsekvenser. Synd vil alltid føre til noe negativt, som jo igjen er en forbannelse, men du er ikke under Guds forbannelse og vrede.

Det vil si at du kan alltid komme til Gud, være under hans nærvær, og motta fra Ham. Det betyr også at du ikke detter ut og inn av himmelen hver gang du synder, eller mistet frelsen hvis du skulle gjøre en stor synd.

Sannheten er den at da du ble en kristen ble du satt fri fra all forbannelse, men hvis du ikke tror på det, eller tror at det er dine gjæringer som teller, lever du faktisk under forbannelsen fremdeles, selv om Jesus allerede satte deg i frihet fra den.

La oss se litt nærmere på dette verset fra Galaterne 3:

10 For alle de som holder seg til lovgjæringer, er under forbannelse, for det er skrevet: Forbannet er hver den som ikke holder fast ved alt det som står skrevet i lovens bok, slik at han gjør det.

Så hvis du fremdeles tror at dine gjæringer teller for Gud er du faktisk under lovens forbannelse.

All forbannelse ble opphevet ved Kristus, men du må velge å tro det.

Ting som frykt, fordømmelse, skam og skyldfølelse er alle forbannelser som loven brakte med seg. Djævelen brukte og bruker loven som et våpen, han vil gjerne at du skal tro at du fremdeles er under den, og ønsker å få deg til å bli slaver til den igjen. Det igjen fører til frykt. Men så sier Paulus:

Rom 8:15

15 Dere har ikke fått trelldommens ånd, så dere igjen skulle være redde. Dere har fått barnekårets Ånd som gjør at vi roper: «Abba, Far!»

Trelldommens ånd er det samme som loven, og den brakte frykt med seg, frykt for straff. Men denne forbannelsen tok Jesus på seg, som Galaterbrevet forteller oss!

Forbannelsen kom ved to mennesker

Forbannelsen kom inn i denne verden på grunn av to menneskers synd, de tok et galt valg. Forbannelsen skjedde altså ved Adam og Eva, men Jesus opphevet den forbannelsen da han døde på korset. Jesus blir kalt: Den siste Adam.

Da Adam og Eva valgte å spise av treet om godt og ondt, fikk synd makt over menneskene. Synd ble etterhvert en del av menneskets identitet, og vi tilhørte dens rike og makt. Vi var egentlig alle fortapt og dømt allerede.

Men de gode nyhetene er at Jesus satte deg fri fra dom, og gjenopprettet det som Adam gjorde feil, og vi kan bli igjen en ny skapning, som er ren og rettferdig, og dette er tilgjengelig for alle, og alle kan få erfare det når de velger å tro det!

Joh 3:17f

17 For Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham.

18 Den som tror på ham, blir ikke dømt. Den som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har trodd på Guds enbårne Sønnns navn.

2 Kor 5:17-18 (eBibelen – Guds Ord)

17 Så om noen er i Kristus, er han en ny skapning. Det gamle er forbi. Se, alt er blitt nytt.

18 Men alt dette er av Gud, Han som forlikte oss med Seg Selv ved Jesus Kristus, og gav oss forlikelsens tjeneste,

Så de gode nyhetene er altså at Jesus kjøpte oss fri fra lovens forbannelse, så sannheten er at du ikke lenger trenger å streve for å bli god nok for Gud. I Jesus, så har vi alle del i alle velsignelser/goder, vi er frie. Vi kan motta alt på grunn av det Jesus har gjort, ikke hva du eller jeg har fått til eller gjort.

Hvis Jesus ble til en forbannelse for oss, hvorfor skal vi da leve under lovens forbannelse? Du er satt fri!

Mange strever med denne tanken: "Gud må du sette meg fri!" Men sannheten er at Jesus har allerede satt deg fri! Han gjorde det for 2000 år siden på korset, da han ble til en forbannelse for oss!

Kan vi synde så mye vi vil?

Det kan være at en del allerede har blitt så opprørt og provosert over det jeg skrivet i denne undervisningen at de har sluttet å lese den, eller det kan være du fortsatt henger med for å kunne avsløre meg som vranglærer.

For det jeg sier i denne undervisningen er at vi ikke er under loven, at du er død til den, du trenger ikke en gang å prøve og følge den, selv ikke å prøve å elske Gud av hele ditt hjerte. Derfor kan det hende noen har lyst til å kalle meg eller avsløre meg som en vranglærer eller «hyper nåde» forkynner (Hva nå det egentlig er? Det er noen i USA som har gitt navnet: hyper grace, på de som forkynner radikal nåde. I så fall var Paulus også en av dem, så jeg er i godt selskap).

Du tenker kanskje: «Siden du sier vi ikke lenger har loven å forholde oss til, da kan jeg jo bare gå ut å synde så mye jeg vil. Dette vil føre til et åndelig anarki, eller du gir folk en lisens til å synde!»

Nå tror jeg det er ingen som trenger en lisens til å synde, for de synder fint uten den, men dette er frykten mange har: Hvis vi ikke forkynner litt lov, så vil mennesker bare gjøre hva de vil, og synd vil florerte. Så vi trenger å forkynner litt lov, men tingen er at hvis det er litt lov, er det fremdeles lov, og vi legger oss igjen under den.

De første kristne spurte egentlig det samme spørsmålet, og de hadde den samme frykten. Paulus sin respons til dette finner vi i Romerbrevet det sjette kapittel.

Rom 6:1f

1 Hva skal vi da si? Skal vi forbli i synden for at nåden kan bli dess større?

2 Langt derifra! Vi som er døde fra synden, hvordan skulle vi ennå leve i den?

Grunnen til frykten er at vi ikke har fått øynene opp for hva som skjedde da du ble en kristen.

For det først, så kan vi lese her: Vi døde fra synden. Vi er allerede død fra synden, så hvis vi et det, hvorfor skal vi da følge etter den?

Hvis vi er satt fri fra dens makt, og den er ikke lenger vår herre, hvorfor skal vi da legge oss under for den igjen? Dette er spørsmålet, ikke om vi trenger lov eller ikke.

Når vi døper oss så sier vi at den gamle meg, døde med Kristus, og den nye meg, den nye skapningen, ble oppreist med ham. Vårt syndelegemet, Adams falne natur, døde med Kristus, og vi har blitt helt og fullt oppreist med ham, og vi har fått en helt ny skapning og fått tatt del i en Guddommelig natur!

Når dette er sant om oss, hvorfor skal vi da synde?

Rom 6:3-6 (eBibelen – Guds Ord)

3 Eller vet dere ikke at alle vi som ble døpt til Kristus Jesus, ble døpt til Hans død?

4 Vi ble altså begravet med Ham ved dåpen til døden, for at slik som Kristus ble oppreist fra de døde ved Faderens herlighet, slik skulle også vi vandre i et helt nytt liv.

5 For hvis vi er blitt forenet med Ham i en død som har likhet med Hans død, da skal vi også bli det i en oppstandelse som har likhet med Hans oppstandelse.

6 For vi vet dette, at vårt gamle menneske ble korsfestet med Ham, for at syndelegemet skulle bli fratatt sin makt, så vi ikke lenger skal være treller under synden.

Ser du det? Du har fått ett nytt liv, det gamle menneske BLE korsfestet så at ditt gamle syndelegemet som var hele tiden tilbøyelig til å synde, skulle bli fratatt all sin makt.

Det vil faktisk si at en som er født på nytt, han har ikke lenger tilbøyelighet til å synde, for hver den som er født av Gud, synder ikke (1Joh 5:18).

Nå er det kanskje noen som sier: Så jeg er frafallen hver gang jeg synder nå. Nei, det er du ikke, du har bare ikke fått øynene opp for hva som er sant om deg. Og du tror sannsynligvis på en løgn, på en eller annen måte, en løgn om at du fremdeles lever under loven. For det er loven som gir næring til synd, ikke nåden.

Nåden vil sette deg fri fra syndens makt, ikke legge deg under den igjen.

Nåden er ikke en unnskylding til å synde, men jo mer du oppdaget den, jo mindre vil du synde.

Jeg har møtt mennesker som tenker at det er greit at man kan falle i synd av og til, for de tenker: Vi er jo bare syndere, men så lenge man ber om tilgivelse, angre og omvender seg ovenfor Gud igjen, så er det ok. Men jeg har sett at disse personene har falt i den samme synden igjen og igjen og igjen, og jeg har ikke sett noen forbedring, de sitter fremdeles fast i sin synd. Jeg ser også at dette frustrer dem, men de vet ikke selv veien ut av dette mønsteret, men de trøste seg med at Gud sannsynligvis vil være nådig med dem, så lenge de ber om unnskylding og prøver å omvende seg.

Jeg selv har vært i denne tredemøllen, og jeg var også en slik frustrert kristen, men jeg vet nå hvorfor jeg satt fast i den.

Hvis du tror at din identitet er i at du bare er en synder, eller halvt synder, halvt hellig, vil du ikke erfare frihet under nåden, og du vil ikke ha noen kraft til å stå imot synd når den frister deg.

Du vil konstant leve i Romerbrevet syv, og under loven. Det vil være din erfaring, men dette er ikke sannheten om deg!

Som vi har sett på, er syndelegemet dødt, du er ikke halvt synder, halvt hellig, eller bare en synder. Du har fått en ny skapning som er ren, rettferdig og hellig. Dette er nå din sanne identitet, og når du mer og mer ser det, vil dine tanker ord og handlinger også reflektere din sanne identitet.

Det er derfor vi ikke lenger trenger loven, for vi har fått en ny natur, vi trenger ikke å ha noe som skal prøve å holde synde-naturen i sjakk.

For å slutte å synde har loven aldri vært en stor hjelp, den tvert imot gav næring til synd og din gamle synde-natur. Jesus måtte gjøre et åndelig kirurgisk inngrep i deg! Han måtte operere ut det gamle syndige stein-hjerte og gi deg ett helt nytt og rent ett, og du er nå fra innsiden helt ny!

Men hvorfor synder jeg fremdeles etter at jeg ble en kristen da? Jo fordi du ikke har sett sannheten om din sanne identitet.

Før du var en kristen tilhørte din ånd, sjel og legemet fienden, men nå som du er blitt født på ny, og fått ett nytt hjerte og en ny ånd, tilhører din ånd, sjel og legemet Gud.

Noen tenker på sjel og kropp som noe negativt, og som noe som er syndefull. For selv etter at vi har blitt kristne kan vi med vår vilje, velge å bruke kroppene våre til synd, men det vil ikke si det samme som at din identitet er synd.

Noen prøver å slå to og to sammen og tenker at sjel og kropp fremdeles må tilhøre synd, fordi man gjør synd, og de tenker at det er kun ånden som tilhører Gud.

Hvis du leser nøye hva Paulus sier så vil du se at han ikke sier dette, for både ånd, sjel og kropp tilhører nå Gud. Det er jo derfor han sier: Husk at kroppene deres er et tempel for Den Hellige Ånd, og ikke bruk den til redskap for urettferdighet, men for rettferdighet.

1 Kor 6:19-20 (eBibelen – Guds Ord)

19 Eller vet dere ikke at legemet deres er et tempel for Den Hellige Ånd, som er i dere, som dere har fra Gud, og at dere ikke tilhører dere selv?

20 For dere ble kjøpt for en høy pris. Gi derfor Gud ære i deres legeme og i deres ånd, for både legeme og ånd hører Gud til.

Rom 6:13 (eBibelen – Guds Ord)

13 Og still heller ikke lemmene deres fram som våpen for urettferdigheten i tjeneste for synden, men still dere selv fram til tjeneste for Gud som de som av døde er blitt levende, og still lemmene deres fram som våpen for rettferdigheten til tjeneste for Gud.

Vår sjel har blitt feilprogrammert, den kan fremdeles tenke og føle de gamle tankene, og du kan ha de samme følelsene og fristelsene som du hadde før du ble en kristen. Det er dette som er kalt kjødet, men kjødet er ikke din sanne natur lenger!

Djevelen vil gjerne bruke dette mot deg, og han vil gjerne sitere loven for deg også, slik at du føler deg fordømt. Han vil peke på hva du gjorde og si: Se du er fremdeles en synder, Gud vil ikke tilgi deg nå, eller før du har gjort opp for deg.

Men grunnen til det du gjorde, gjorde du ikke fordi du fremdeles har en gammel skapning eller syndelegeme på innsiden, men det var en gammel feil programmering fra din sjel.

Hva Gud ønsker å gjøre er å omprogrammere deg til å begynne å tenke slik han tenker, slik at du handler ut i fra hvordan din nye gjenfødte natur, som ikke kan synde. At du handler ut i fra den du i sannhet er.

1 Joh 5:18 (eBibelen – Guds Ord)

18 Vi vet at hver den som er født av Gud, synder ikke. Men den som er født av Gud, vokter seg selv, og den onde rører ham ikke.

1 Joh 3:9 (Bokmål 2011)

9 Den som er født av Gud, gjør ikke synd. For det Gud har sådd, blir i ham. Han kan ikke synde, for han er født av Gud.

Dette kalles for å fornye sine tanker, og omvendelse.

Rom 12:1-2 (Bokmål 2011)

1 Derfor formaner jeg dere ved Guds barmhjertighet, søsken: Bær kroppen fram som et levende og hellig offer til glede for Gud. Det skal være deres åndelige gudstjeneste.

2 Innrett dere ikke etter den nåværende verden, men la dere forvandle ved at sinnet fornyes, så dere kan dømme om hva som er Guds vilje: det gode, det som er til glede for Gud, det fullkomne.

Omvendelse er heller ikke en negativ følelse eller ord, det handler bare om å se hva som er sant og snu deg til sannheten. Ser du hva jeg vil frem til?

Frykten til de som gjerne vil holde fast på loven, eller deler av den, er at hvis vi bare gav slipp på den, så ville vi synde mer. Men dette er en kløktig løgn fra fienden, for som jeg har vist deg allerede: det er stikk motsatt! Det er når vi ser at vi lever under nåden og ikke loven som vil gjøre at vi synder mindre og mindre.

Når vi oppdager hva Jesus i sannhet gjorde da han døde for oss og med oss på korset, og at vi fikk et helt nytt liv og ble en ny skapning, og vi lever ikke uten ham, men sammen med ham, alltid (Gal 2:20), så vil vi også handle, tenke og føle som han.

Vårt mål er virkelig å synde mindre. Denne undervisningen handler ikke om hvordan synde og fremdeles ha god samvittighet, eller en slags fornektelse av at synd finnes eller at den ikke er et problem. På ingen måte!

Men jeg presenterer noe for deg som faktisk kan sette deg helt fri fra syndens makt over ditt liv, og det handler ikke om å ta seg sammen og gjøre så godt man kan, som er å leve

under loven, men det er å se alt (frelsen, ny skapning, frihet fra syndens makt, helbredelse m.m.) som allerede har blitt gjort for deg! Dette er nåden.

Som sagt synd har fremdeles konsekvenser for oss, faktisk kommer mange sykdommer av våre eller andres synd. Du er ikke skapt for synd derfor vil synd på en eller annen måte føre til et stress, og stress i kroppen vår vil igjen svekke vårt immunsystem og kan gjøre oss syke.

En type stress som er veldig ødeleggende er stresset om at jeg aldri når opp, jeg må gjøre ting bedre, jeg skulle ha gjort det mer, jeg burde, jeg skulle også videre. Kjenner du dette igjen? Jo dette er igjen loven.

Loven kan bokstavelig talt ta livet av deg, for den vil stresse deg, den vil svekke ditt immunsystem og mange dødelige sykdommer kan være et resultat av dette, til og med psykisk kan den gjøre deg syk.

Husk at all vantro er synd, og hvis vi ikke setter vår lit til hva Jesus har gjort, har vi fremdeles vantro, og å tro at du fremdeles lever under loven er faktisk en synd.

Så synd er vår fiende fremdeles, men du har et våpen som du kan kjempe imot med og en rusting du kan beskytte deg med. Det heter sannheten og tro (tro er å stole på at det Gud sier er sant).

Guds motivasjonsfaktor er ikke loven, men nåden!

Frykt, som loven bringer med seg, var en motivasjonsfaktor i å ikke synde, men den var aldri en god motivasjon. Gud har alltid ønsket fellesskap med oss, men loven bare gjorde skille mellom han og oss mye større. For ved loven kom også frykten for straff. Men fordi Jesus har tatt all vår straff har vi ikke lenger noe å frykte, og vi er ikke under loven, men under nåden, og gjennom Jesus demonstrerte Gud sin kjærlighet mot menneskene.

Kjærligheten og nåden vil hjelpe deg til ikke å synde som sagt, ikke loven, og her er to skriftsteder på det:

Rom 2:4

4 Eller forakter du hans rikdom på godhet og overbærenhet og tålmodighet? Vet du ikke at Guds godhet driver deg til omvendelse?

Tit 2:11f

11 For Guds nåde er blitt åpenbart for å gi frelse til alle mennesker.

12 Og hans nåde oppdrar oss til å si fra oss ugudeligheten og de verdslige lyster og leve i selvtukt, rettferd og gudsfrykt i den verden som nå er,

(NO 78/85 BM)

Det er når vi ser nåden, det vil si Guds ufortjent kjærlighet til oss, at vi ønsker å omvende oss.

Mister jeg frelsen hvis jeg faller i en synd

Mange er redd for dette: Mister jeg frelsen hvis jeg faller i en synd, som jeg vet er en synd? For eksempel hvis jeg lå med kjæresten min, eller med noen andre, eller drakk meg full? Har jeg da mistet frelsen, eller begått den utilgivelige synd?

Mitt svar til dette er:

Nei du mistet ikke frelsen om du skulle falle i å ha sex før ekteskapet eller drikke deg full.

Men det ville sannsynligvis ikke være en god ide. Spør deg heller spørsmålet: Hvorfor skal jeg gjøre det?

Ofte kan gale ting vi gjør komme av et grunnleggende behov om å føle godt om oss selv, og religion i seg selv er en "joy killer" gledesdreper.

Religion og loviskhet vil få deg til å tro at jo mer ille du føler om deg selv, jo mer hellig er du. Men det er faktisk slik at når du føler du har liten verdi eller at du ikke føler godt om deg selv, og ikke strekker opp (som loven vil få deg til å føle), er nettopp det som vil gi næring til synd, og de gale tingene vi gjør, så dette er en ond sirkel som Paulus beskriver i Rom 7.

De som faller i å drikke seg full, tar narkotika eller å se på porno på nettet også videre har det samme problemet: De ønsker å føle godt om seg selv, bli elsket og akseptert (ikke avvist) om så bare for noen minutter eller timer. Selvfølgelig når man har gjort noen av disse tingene, så vil de på en eller annen måte føle anger på dette dagen der på, selv om man kanskje ikke alltid vil innrømme dette ovenfor seg selv eller andre.

For å komme ut av denne negative følelsen, søker de tilbake til å få det samme fikset igjen. Og her forsterker religion og en lovisk tankegang denne negative følelsen, denne følelsen av å miste verdi, og som gir skam og skyld.

Dette er grunnen til at så mange mennesker snur Gud ryggen, og det er derfor djevelen bruker loven og loviskhet i så stor grad. For loven vil ikke bringe deg nærmere Gud, den vil skille deg fra Gud. Den vil gjøre deg redd for Gud. Den gjør at du løper vekk fra Gud og du ønsker å skjule deg fra Gud, slik Adam og Eva gjorde i hagen.

Er du bare en skitten synder?

Gjennom loven vil djevelen gjerne fortelle deg: Du er bare en skitten synder! Dette er din identitet, og den du bare er. Han vil enten fortelle deg: Du er en skitten synder uten Gud, eller en skitten synder som Gud ser på gjennom troen på Jesus, og han godtar deg kun på grunn av det.

Ser Gud på deg som en synder som egentlig er avstøtende på grunn av din skittenhet og synd, men som han må elske på grunn av Jesus?

Ser han deg som en skitten, tannløs, stygg og illeluktende uteligger som han bare er nødt til å være gift med, fordi han sa han elsket oss? Og er Jesus bare et slags filter som han prøver å se på deg igjennom, eller et teppe som han dekker over oss med?

Noen ganger tror jeg vi ser slik på oss selv i forhold til Gud, og det er dette bildet religion og loviskhet gjerne vil sette på deg selv og ditt forhold til Gud.

Men Gud ser faktisk på deg som sin vakker, rene og fullkomne brud, uten flekk eller rynke. For det er den du i sannhet er, du er ikke din synd!

Dø til deg selv?

Uten at vi helt ser det, kan selv karismatisk og evangelisk kristendom, ikke være så ulikt andre religioner, på noen områder.

I noen religioner, som for eksempel buddhismen, så snakke man om å tømme seg for seg selv og dø bort fra selvet.

I evangelisk kristendom kan det se litt annerledes ut, og ha en annen ordlyd, men det er allikevel noe av det samme vi sier.

Vet ikke om du har hørt uttrykk som: Du må dø til deg selv, korsfeste deg selv daglig, jeg skal avta og han skal vokse, ingen ting av meg, alt av han, også videre.

Det vi rett og slett prøver på er å utslette oss selv eller avvise oss selv, og vi prøver også å gjøre det selv.

Jeg vet du kanskje nå sitter med et stort MEN...

Men sier ikke Bibelen at vi skal vokse og jeg skal avta? Snakker den ikke om at vi må ta opp vårt kors. Sier ikke Paulus at vi må korsfeste kjødet?

Vår forståelse av hvem vi er farger ofte vår identitet og hvordan vi leser Bibelen.

Kristendommen handler ikke om at vi skal utslette oss selv på en eller annen måte, og at vi er en ussel skapning, men det handler om hvem vi i sannhet er skapt til å være, og om hvem som har blitt forenet med oss!

Hvis du på en eller annen måte tror at det handler om å avvise deg selv mest mulig, og å se på deg selv som skitten og syndefull skapning, hvordan kan du da elske andre eller deg selv?

Og hvordan kan du noen gang oppnå rettferdighet og hellighet ved det?

Hva sier Paulus om denne måten å leve på?

Kol 2:20-23 (eBibelen – Guds Ord)

20 Hvis dere da altså døde med Kristus fra verdens lærdommer, hvorfor vil dere da, som om dere lever i verden, underordne dere slike regler som:

21 Rør ikke, smak ikke, ta ikke?

22 - etter menneskers bud og lærdommer. Dette angår jo ting som er til for å gå i oppløsning ved bruken.

23 Slikt har nok ord for å være visdom med sin selvvalgte gudsdyrkelse, ydmykhet og mishandling av kroppen. Men de er ikke av noen verdi til å stå imot kjødets onde lyst.

For det første så sier Paulus at vi allerede er dødd bort i fra denne verdens lærdommer. Vi er allerede døde, vi trenger ikke prøve å bli mer døde.

Men det er mange som tror at de ikke er det ennå, og de prøver med sin selvlaget gudsdyrkelse å korsfeste seg selv. De tror det er ydmykt å si at jeg er bare en orm, en ussel synder, en skrøpelig skapning som ikke fortjener noe. Og jeg må prøve så godt jeg kan å undertrykke den "sanne syndefulle jeg" og å prøve dø bort i fra det så godt jeg kan.

Dette er religion, dette er loviskhet, og det skiller seg ikke så mye fra andre religiøse praksiser som blir praktisert i andre religioner.

Loviskhet vil drepe din sanne identitet, den vil ikke vise deg hvem du i sannhet er og har blitt, og hvem du er blitt forenet med!

Sier Paulus at vi må korsfeste oss selv?

For å gå litt til bake til utsagnene over, som er velkjent hvis du har vært kristen en stund. La meg ta Paulus først: Jeg har hørt velkjente forkynnere og bibellærere (jeg var en av dem) si at Paulus sier vi må korsfeste oss selv, men de referer ofte ikke til noe skriftsted eller bruker Gal 2:20 og Gal 5:24

Galatians 5:24

Og de som tilhører Kristus, har korsfestet kjødet med dets lidenskaper og lyster.

Du finner ikke et sted der Paulus sier at du må korsfeste deg selv, korsfeste kjødet, dø bort i fra deg selv, eller lignende. Når Paulus tar opp dette temaet så snakker han alltid om at vi er, har blitt eller ble korsfestet med ham. Det vil si: Det er ikke noe du må gjøre, det er allerede gjort! Du bare trenger å oppdage å se det.

Hva med at jeg skal avta og han skal vokse?

Først: Hvem sa dette? Jo døperen Johannes.

John 3:27-31 (eBibelen – Guds Ord)

27 Johannes svarte og sa: "Et menneske kan ikke få noe hvis det ikke er gitt ham fra himmelen.

28 Dere kan selv bevitne at jeg sa: Jeg er ikke Kristus, men: Jeg er blitt sendt foran Ham.

29 Den som har bruden er brudgommen. Men brudgommens venn, som står og hører på ham, gleder seg stort over å høre brudgommens røst. Denne min glede er altså blitt fullkommen.

30 Han skal vokse, men jeg skal avta.

Hva handler det om her? Jo Johannes sier at Jesus vil overta, og at Johannes sin tjeneste vil avta. Jesus sin tjeneste ville ta over.

Dette handler om at Jesus kom og ville opprette noe nytt, det som Johannes hadde gjort, som representerte loven, ville avta. Men Jesus sin tjeneste, representert ved nåden, ville vokse, og den ville ta over helt.

Når vi siterer dette skriftstedet så siterer vi det ofte med dette i tankene at Jesus skal overta helt, og jeg er enig, for det var nettopp det som skjedde på korset. Jesus opprettet en helt ny pakt, nådens pakt, som nå har helt tatt over for loven.

Dette skriftstedet handler ikke om at vi ikke lenger skal på en måte eksistere, at det kun er Jesus, og vi er fullstendig ute av bildet, men den handlet om Jesus sin tjeneste og pakt ville helt og fullt overta den gamle pakt, og dette er noe som allerede har skjedd!

Hva med når Jesus sier vi skal ta opp vårt kors dagelig?

For det første så sier ikke Jesus at vi skal korsfeste oss selv dagelig, han snakker om å ta opp sitt kors. Hvis du leser sammenhengen så vil du se at det er snakk om å følge etter Jesus.

Det var noen som ønsket å følge Jesus og bli hans tilhenger, til dem sa han: Mark 8:34-35 (eBibelen – Guds Ord)

34 Da Han hadde kalt til seg folket sammen med disiplene Sine, sa Han til dem: "Den som vil komme etter Meg, må fornekte seg selv, ta opp sitt kors og følge Meg.

35 For den som vil berge sitt liv, skal miste det, men den som taper sitt liv for Min skyld og evangeliets skyld, skal berge det.

Temaet her er ikke at det er en ond del av oss som må korsfestet, men det handler om å følge etter Jesus, bli en kristen, og om hva det vil koste.

Ja en ikke kristen må fornekte sitt gamle selv, og jeg tror at vi som kristne trenger å minne oss selv om at jeg ikke er mitt gamle selv.

Med hovedpoenget her er at det vil koste deg noe å følge etter Jesus, det kan til og med bety at du kan bli drept for det. Så ja det er en pris å betale! Men det betyr ikke at det er noen gammel ond skapning av deg, som du må prøve å korsfeste. For det ville være å legge seg under loven igjen! Jesus gjorde noe med denne skapningen, syndelegemet ble korsfestet og den døde med Kristus der på korset!

En annen ting er at Jesus sa dette før sin egen korsfestelsen, der han bar vårt kors for oss.

Alt av meg i Kristus

I Gal 2:20 sier ikke Paulus at vi må korsfeste oss selv, men at vi er korsfestet. Den sier heller ikke at det bare er Jesus og ikke meg i det hele tatt.

- Det handler ikke om: Ikke noe av meg og alt av Gud, men det handler om: Alt av meg er allerede i Kristus.

Du ble forenet med ham, du lever i han, han hopper ikke ut av deg, han er alltid i deg, du lever alltid sammen med ham. Alt av ham bor i deg, og alt av deg bor i Ham!

Du lever ikke et liv borte fra ham lenger, du lever ikke lenger selv, men Kristus lever i deg og sammen med deg! Du lever fremdeles ett liv, men du lever den ikke alene!

Gal 2:20-21 (eBibelen – Guds Ord)

20 Jeg er blitt korsfestet med Kristus. Det er ikke lenger jeg som lever, men Kristus lever i meg. Og det livet som jeg nå lever i kjødet, lever jeg i tro på Guds Sønn, som elsket meg og gav Seg Selv for meg.

21 Jeg forkaster ikke Guds nåde. For om rettferdighet kommer ved loven, så døde altså Kristus forgjeves

Husk hvem du er også. Du er en ny skapning og Gud har tatt bolig i deg, du er blitt en del av hans identitet. Og hvis du har hans identitet, da bor kjærligheten i deg. Hvis Guds natur bor på innsiden av deg hvordan ser Gud på deg når du har syndet? Fortsatt som en skitte synder?

Gud er kjærlighet!

Husk at Gud er kjærlighet!

Gal 13:4-8

Kjærligheten er tålmodig, og den er vennlig. Kjærligheten er ikke misunnelig. Kjærligheten skryter ikke, er ikke oppblåst.

Den oppfører seg ikke umoralsk, søker ikke sitt eget, lar seg ikke opphisse, tenker ikke ut noe ondt.

*Den gleder seg ikke over urett, men gleder seg i sannheten.
Den tåler alt, tror alt, håper alt, utholder alt.*

Guds kjærlighet mot deg faller aldri bort!!!

Hvis du ser på deg selv som en skitten synder, vil det forbli din identitet, selv om det er en falsk identitet, og du vil handle ut i ifra den. Men når du ser deg selv som en rensset sønn eller datter, som Gud elsker høyt, vil du begynne å oppføre deg slik.

Hvis du ser at du er hellig og ren, vil også dine handlinger være hellige og rene.

Når du handler ut i fra kjødet (vandrer etter kjødet), handler du utifra din falske identitet, det er ikke i sannhet hvem du er lenger.

Det er en makt som heter synd, som vi stjele eller prøve å gi deg en identitet som ikke er din!

Så hvis du faller i en synd, ikke løp bort fra Gud og frasi deg din sanne identitet, men løp til Gud og la han igjen få bekrefte for deg hvem du i sannhet er!

Dette er hva din himmelske far ønsker å si til deg: Du er min elskede sønn eller datter som jeg har vel behag i!

Dette er nåden og den vil sette deg fri fra syndens makt!

En forvandlende opplevelse av kjærligheten

Jeg ønsker også å ta med en historie fra arbeidet jeg står i her ute i Thailand. Dette var en person som virkelig fikk en åpenbaring av Guds kjærlighet, og han er en god venn av meg.

For en del år tilbake var min venn ikke en kristen, han hadde knapt hørt om Gud. Han kom fra Burma/Myanmar, fra et folkeslag som heter shanfolket og hadde en buddhistisk bakgrunn.

Min venn var både alkoholiker og narkoman. Han jobbet på en bar på kveldene og lå med jenter omtrent hver natt.

Han følte hans liv hadde liten mening, og han hadde rotet det til for seg selv og hadde mange problemer. Han var dypt nede, han var psykisk ustabil og manisk depressiv.

En dag kom han på en julefestival der det var noen kristne, og de gav han en traktat om Gud og den fortalte om Guds kjærlighet. Han leste denne, og det gjorde noe med ham. Etter dette traff han på noen i staben vår her jeg jobber i Thailand, og vi fortalte han mer om Guds kjærlighet.

Men en dag fant vi han på gata, hadde ikke vasket seg på en uke og hadde nesten ikke klær på seg og han var helt sinnsforvirret. Vi visste ikke helt hva vi skulle gjøre, men vi ba for ham den dagen.

Samme kvelden ønsket han å ta livet sitt, men han fikk et syn og han hørte en stemme som sa: Jeg er en far for deg som elsker deg, du kan hvile nå.

Dagen etter var han en annen person. Alle abstinenser fra narkotika og alkoholmisbruk hadde han ikke lenger, for han hadde oppdaget kjærligheten, han hadde fått en åpenbaring av hvem Gud i sannhet er!

Jeg kjenner få personer som har en slik kjærlighet til Gud. Han er den beste og den mest effektive evangelisten jeg kjenner til!

Etter denne opplevelsen og åpenbaringen av Guds kjærlighet var ikke alkohol noe problem for han lenger, han lå ikke rundt med jenter også videre. Vi trengte heller ikke å fortelle ham om at nå må du ikke gjøre dette mer! Og du må huske på å lese din Bibel nå siden du et kristen, og du må absolutt huske på å be!

Han gjorde dette helt automatisk, fordi han hadde fått en åpenbaring av Guds kjærlighet!! Faktisk trengte vi ved en anledning å fortelle ham at han ikke måtte lese i så mye i Bibelen, for han leste den hele natta, og det gikk utover det arbeidet han gjorde, for han kom konstant trøtt på jobb.

Ikke det at han ikke trengte veiledning og disippelgjøring etter dette heller, og at han aldri falt i synd mer, men kjærligheten til Gud hadde blitt vekket i ham, for han hadde forstått hvor høyt Gud elsket ham!

Det jeg har lagt merke til, både når det kommer til denne vennen min og andre jeg har disippelgjort, og ikke minst i mitt eget liv, det er at når vi mister litt av denne kjærligheten til Gud at vi faller i synd (og vi glemmer hvem vi i sannhet er). Men hva gjør vi når vi har falt, løper vekk fra Gud og føler oss skamfulle for noen dager. Ber på våre knær at please, please kan du tilgi meg igjen?

Nei vi bare løper inn i Guds kjærlige armer igjen og sier: «Hjelp meg til å bli mer kjent med deg, og minn meg igjen om din kjærlighet mot meg og hvem jeg er i deg! Og takk for at du elsker meg og har tilgitt meg, selv idag!»